

ABSZTRAKTFÜZET

IX. Eurázsia Hajnala Konferencia

2025. december 5.

A Neumann János Egyetem Eurázsia Központja által tartott
konferencián elhangzott előadások kivonatai

Szerkesztő

Dr. Klemensits Péter

**EURÁZSIA KÖZPONT
NEUMANN JÁNOS EGYETEM**

Budapest, 2025. december 5.

ISBN 978-615-109-014-5

© Eurázsia Központ, Neumann János Egyetem

IX. EURÁZSIA HAJNALA KONFERENCIA 2025

IX. Eurázsia Hajnala Konferencia Program

Dátum: 2025. december 05., péntek

Időpont: 10:00–14:30

Helyszín: Eurázsia Központ, 1117 Budapest, Infopark sétány 1. I épület/5.em.

Plenáris ülés

10:00-11:45

Terem: Előadótér

Moderátor: **Dr. Horváth Levente**, az Eurázsia Központ igazgatója

10:00-10:05 **Dr. habil. Fülöp Tamás**, a Neumann János Egyetem rektorának köszöntője

10:05-10:20 **Dr. Békés Márton**, a XXI. Század Intézet igazgatójának előadása

10:20-10:35 **Dr. Baranyi Tamás**, a Magyar Külügyi Intézet stratégiai igazgatójának előadása

10:35-10:45 **Dr. Szatmári Péter**, a Milton Friedman Egyetem rektorhelyettese – Az Eurázsia Szemle V. évfolyamának bemutatása

10:45-11:45 Kerekasztal-beszélgetés –

Világrendi átalakulás: trendek és tapasztalatok az aktuális fejlemények tükrében

Résztevők:

Prof. Dr. Magyarics Tamás, egyetemi tanár, Eötvös Loránd Tudományegyetem, Amerikanisztika Tanszék

Dr. Ramachandra Byrappa, egyetemi adjunktus, Új- és Jelenkori Egyetemes Történeti Tanszék, ELTE BTK; vezető kutató, Magyar Külügyi Intézet

Dr. habil. Salát Gergely, sinológus, tanszékvezető, egyetemi docens, Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar, vezető kutató, tudományos főmunkatárs, Magyar Külügyi Intézet

Moderátor: Dr. Horváth Levente, az Eurázsia Központ igazgatója

IX. EURÁZSIA HAJNALA KONFERENCIA 2025

Állófogadás

11:45-12:45

Szekcióelőadások

12:45-14:30

Szekció I.

Kelet-Ázsia múltja, jelene és jövője

Szekcióvezető: *Dr. Klemensits Péter*

Terem: Kisterem 2

- 12:45-13:00 **Szabó Dániel:** Kínai sportdiplomácia
- 13:00-13:15 **Fabulya Andor Hunor:** A ritkaföldfémek szerepe és Kína piaci fölénye
- 13:15-13:30 **Krajnyák Petra:** A gyermekpornográfia és a pedofília normalizálását elősegítő kiskapuk Japánban
- 13:30-13:45 **Kristóf Benjamin:** NEET fiatalok problémájának súlyossága az előregedő Japánban
- 13:45-14:00 **Pócsai Milán:** A Három Királyság korszaka (Kr. e. 220-280)
- 14:00-14:15 **Fülöpp Kinga:** Japán Szabad és Nyitott Indo-Csendes-Óceán víziója
- 14:15-14:30 Kérdések és válaszok**
-

IX. EURÁZSIA HAJNALA KONFERENCIA 2025

Szekció II.

A Koreai-félsziget államai

Szekcióvezető: *Bariné Baldavári Eszter/Veres Szabolcs*

Terem: PhD hallgatói szoba

- 12:45-13:00 **Botos Viktória:** Az erődemonstráció miértje és hogyanja a KNDK-ban és a Kínában
- 13:00-13:15 **Kugler Dorina Anna:** A csebolok szerepe a dél-koreai gazdaságban és társadalomban
- 13:15-13:30 **Jurászik Bálint:** A Futótűz Esti Iskola (들불야학)
- 13:30-13:45 **Heimné Rác Éva:** Az észak- és dél-koreai nemzeti identitás
- 13:45-14:00 **Amsz András:** Hetvenkét éve hadban: Észak- és Dél-Korea viszonya a koreai háborútól napjainkig – Hidegháború a XXI. században

14:00-14:15 Kérdések és válaszok

IX EURÁZSIA HAJNALA KONFERENCIA 2025

Szekció III./Session III.

Innovation and Geostrategy in Eurasia

Moderator: *Dr. Marcell Horváth/ László Sárkány*

Terem/Room: Kisterem 1

- 12:45-13:00 **Danilo Lorenzo Delos Santos:** Hungary as Europe's Next Green Innovation Hub and How to Get There
- 13:00-13:15 **Kozhobaev Samat:** Prisoners of the Great Game: Lives at the Edge of the Heartland
- 13:15-13:30 **Hermona Benyam Erdachew:** Infrastructure Diplomacy and the New Silk Roads: Ethiopia as a Gateway to Eurasian–African Connectivity
- 13:30-13:45 **Tamara Böcz:** Exploring Cultural Flows in Hungary: Traditional Literature Versus Digital Streaming Catalogues
- 13:45-14:00 **Lana Oseledtseva:** Analysis of the ASEAN and Ukraine's Political Dialogue within the Framework of Russia's Large-Scale Invasion and Its Strategy
- 14:00-14:15 **Bettina Gonda:** Reconfiguring Authority: Xi Jinping's Centralized Governance and the Future of the CCP in a Global Context.
- 14:15-14:30 **Péter Kugler:** AI governance in China
- 14:30-14:45 Questions and Answers**
-

IX. EURÁZSIA HAJNALA KONFERENCIA 2025

Szekció IV.

Délkelet-Ázsia 21. századi kihívásai

Szekcióvezető: *Szakáli Máté*

Terem: 9-es terem

- 12:45-13:00 **Herczog Dalma Mária:** Lavírozás a nagyhatalmak között: Szingapúr külpolitikája a dél-kínai-tengeri konfliktusban
- 13:00-13:15 **Nagy Fruzsina:** Tengeri veszélyek a XXI. században – Kalózkodás a Dél-kínai-tengeren
- 13:15-13:30 **Oszter Bettina:** Az ASEAN-irányú magyar kiutazó turizmus trendjei és kihívásai
- 13:30-13:45 **Oláh Georgina:** Kambodzsa gazdasági fejlődése a Studwell-modell tükrében
- 13:45-14:00 **Farkas Anna:** Tajvan szerepe a Dél-kínai-tengeri konfliktusokban
- 14:00-14:15 **Rácz Gergő:** Tigrisek – A kelet-ázsiai NIC országok gazdasági fellendülése
- 14:15-14:30 Kérdések és válaszok**
-

IX. EURÁZSIA HAJNALA KONFERENCIA 2025

Szekció V.

Háború és béke Eurázsiaiban

Szekcióvezető: Dr. Seremet Sándor

Terem: Előadótér

- 12:45-13:00 **Kemecsei Enikő:** Az energiaszektor és a fenntarthatóság Belső-Mongóliában
- 13:00-13:15 **Balogh Péter:** Törésvonal háború Eurázsiaiban (?) – az orosz-ukrán konfliktus koncepcionális és empirikus értelmezési kísérleti
- 13:15-13:30 **Kostyalik Kata:** A Hamász 2023 október 7-i támadásának következményei és a békefolyamat folytatásának lehetőségei
- 13:30-13:45 **Dr. Bárkányi Péter:** Közös kulturális értékek és digitális desztinációmarketing: a Türk Selyemút Projekt gazdasági potenciálja és regionális hatásai
- 13:45-14:00 **Csík Jázmin:** Ifjúságpolitika és diplomáciai kapcsolatépítés Ázsiában: Mit tanulhat Európa?
- 14:00-14:15 **Vrbanac Márk:** Kína modern világban betöltött szerepe 1990-től napjainkig

14:15-14:30 Kérdések és válaszok

Tartalom

Szekció I.....	8
Szabó Dániel.....	8
Kínai sportdiplomácia.....	8
Fabulya Andor Hunor.....	9
A ritkaföldfémek szerepe és Kína piaci fölénye	9
Krajnyák Petra.....	10
A gyermekpornográfia és a pedofília normalizálását elősegítő kiskapuk Japánban.	10
Kristóf	
Benjamin.....	Hiba! A könyvjelző nem létezik.
NEET fiatalok problémájának súlyossága az előregedő Japánban.....	Hiba! A könyvjelző nem létezik.
Pócsai Milán.....	12
A Három Királyság korszaka (Kr. e. 220-280)	12
Fülöpp Kinga	Hiba! A könyvjelző nem létezik.
Japán Szabad és Nyitott Indo-Csendes-Óceán víziója.....	Hiba! A könyvjelző nem létezik.
Szekció II.....	15
Botos Viktória.....	15
Az erődemonstráció miértje és hogyanja a KNDK-ban és a Kínában – A 2025-ös pekingi és a 2023-as phenjani katonai díszszemléken keresztül	Hiba! A könyvjelző nem létezik.
Kugler Dorina Anna.....	16
A csebolok szerepe a dél-koreai gazdaságban és társadalomban.....	16
Jurászik	
Bálint.....	Hiba! A könyvjelző nem létezik.
A Futótűz Esti Iskola (futbola.....)	Hiba! A könyvjelző nem létezik.
Heimné Rác Éva	Hiba! A könyvjelző nem létezik.
Az észak- és dél-koreai nemzeti identitás	Hiba! A könyvjelző nem létezik.
Amsz András	Hiba! A könyvjelző nem létezik.
Hetvenkét éve hadban: Észak- és Dél-Korea viszonya a koreai háborútól napjainkig – Hidegháború a XXI. században	19
Session III.....	21
Delos Santos, Danilo Lorenzo.....	21

Hungary as Europe’s Next Green Innovation Hub and How to Get There.....	21
Kozhobaev, Samat	22
Prisoners of the Great Game: Lives at the Edge of the Heartland	22
Benyam Erdachew, Hermona	Hiba! A könyvjelző nem létezik.
Infrastructure Diplomacy and the New Silk Roads: Ethiopia as a Gateway to Eurasian–African Connectivity.....	Hiba! A könyvjelző nem létezik.
Böcz Tamara	24
Exploring Cultural Flows in Hungary: Traditional Literature Versus Digital Streaming Catalogues.....	24
Oseledtseva, Lana	25
Analysis of the ASEAN and Ukraine’s Political Dialogue within the Framework of Russia’s Large-Scale Invasion and Its Strategy	25
Gonda Bettina	26
Reconfiguring Authority: Xi Jinping's Centralized Governance and the Future of the CCP in a Global Context.....	26
Kugler Péter	27
AI governance in China.....	27
Szekció IV	28
Herczog Dalma Mária	28
Lavírozás a nagyhatalmak között: Szingapúr külpolitikája a dél-kínai-tengeri konfliktusban.....	28
Nagy Fruzsina	29
Tengeri veszélyek a 21. században: Kalózkodás a Dél-kínai-tengeren.....	29
Osztér Bettina	31
Az ASEAN-irányú magyar kiutazó turizmus trendjei és kihívásai	31
Oláh Georgina	32
Kambodzsa gazdasági fejlődése a Studwell-modell tükrében.....	32
Farkas Anna	33
Tajvan szerepe a Dél-kínai-tengeri konfliktusokban.....	33
Rácz Gergő	35
A kelet-ázsiai NIC országok gazdasági fellendülése.....	35
Szekció V	36
Kemecsei Enikő	36
Az energiaszektor és a fenntarthatóság Belső-Mongóliában.....	36
Balogh Péter	37
Törésvonal háború Euráziában (?) – az orosz-ukrán konfliktus koncepcionális és empirikus értelmezési kísérleti	37

Kostyalik Kata	38
A Hamász 2023 október 7-i támadásának következményei és a békefolyamat folytatásának lehetőségei.....	38
Dr. Bárkányi Péter	39
Közös kulturális értékek és digitális desztinációmarketing: a Türk Selyemút Projekt gazdasági potenciálja és regionális hatásai.....	39
Csík Jázmin	40
Ifjúságpolitika és diplomáciai kapcsolatépítés Ázsiában: Mit tanulhat Európa?.....	40
Vrbanac Márk	41
Kína modern világban betöltött szerepe 1990-től napjainkig.....	41

Szekció I.

Kelet-Ázsia múltja, jelene és jövője

Szekcióvezető: *Dr. Klemensits Péter*

Szabó Dániel

Hallgató, Milton Friedman Egyetem, Nemzetközi Tanulmányok BA

Kínai sportdiplomácia

A kínai sportdiplomácia az elmúlt évtizedekben a Népköztársaság egyik legfontosabb puha hatalmi (soft power) eszközévé vált, amely egyszerre szolgálja a nemzeti identitás erősítését, a nemzetközi presztízs növelését és a külpolitikai célok támogatását. Az előadás a kínai sportdiplomácia fejlődését, stratégiáit és aktuális szerepét vizsgálja, különös tekintettel arra, miként illeszkedik a sport Kína globális hatalmi ambícióinak tágabb keretébe.

A bevezető rész bemutatja, hogyan vált a sport Kína külpolitikai eszközévé. Külön figyelmet kap az 1971-es „pingpongdiplomácia”, amely az amerikai–kínai kapcsolatok új korszakát nyitotta meg, valamint Teng Hsziao-ping reformkorszakának hatása, amely a sportot a modernizáció és nemzetépítés egyik szimbólumává tette. Az előadás rávilágít arra, hogy a sport kezdetben politikai legitimációs eszköz volt, majd a külvilággal való kapcsolatteremtés egyik leglátványosabb formájává vált.

A következő rész a 2008-as olimpia stratégiai jelentőségét elemzi: hogyan építette Kína a „felemelkedő nagyhatalom” képét, és hogyan használta a játékokat a modern, technológiailag fejlett, mégis hagyományaira büszke ország imázsának kialakítására. A sportinfrastruktúra-fejlesztés, a kulturális reprezentáció és a média szerepe is bemutatásra kerül, mint a soft power eszközei.

Az előadás harmadik része Kína 2013 után kibontakozó sportdiplomáciai stratégiáját tárgyalja. A sportinfrastruktúra-export, az edzőképzési programok, valamint a fejlődő országokban rendezett sportesemények támogatása mind a BRI „kulturális diplomáciai” dimenzióját erősítik. Kína így nemcsak gazdasági, hanem kulturális és szimbolikus tőkét is épít Afrikában, Délkelet-Ázsiában és Latin-Amerikában.

Az ezt követő szakasz bemutatja Kína fokozódó jelenlétét a nemzetközi sportszervezetekben (pl. NOB, FIFA, FISU), valamint azt, hogy a kínai képviselők miként használják ezeket a fórumokat a nemzeti érdekek érvényesítésére. Külön szó esik a sportpolitikai döntések befolyásolásáról, a kínai sportgazdaság növekedéséről és a nemzetközi sportesemények (pl. FINA, Ázsiai Játékok, téli olimpia) diplomáciai funkcióiról.

Az előadás utolsó részében szó lesz a magyar–kínai sportdiplomáciai kapcsolatról, kérdésekről, Kína legfontosabb sportdiplomatairól és a kínai sportdiplomácia eddigi legfontosabb kihívásairól és a várható nehézségekről a jövőben. Ezek a kihívások az emberi jogi és etikai kritikák kezelése, a sportgazdaság fenntarthatósági és átláthatósági problémái és a digitalizáció, technológia és új globális verseny.

Fabulya Andor Hunor

Hallgató, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Kelet-Ázsia MA

A ritkaföldfémek szerepe és Kína piaci fölénye

A ritkaföldfémek a XXI. századi technológiai és energetikai fejlődés egyik kulcstényezői. Ez a tizenhét elem – lantanoidák 15 elemből álló csoportja és az ittrium, valamint a szkandium – nélkülözhetetlenek az okostelefonok, chipek, elektromos autók, napelemek, szélturbinák és különböző katonai eszközök gyártásához. Bár nevük alapján ritkának tűnnek, valójában a Föld kérgében viszonylag gyakoriak, ám gazdaságosan kitermelhető formában csak kevés helyen található. A legnagyobb gondot nem is a bányászat, hanem a feldolgozás rendkívüli környezeti terhelése és technológiai nehézsége jelenti.

Kína már az 1980-as évektől felismerte ennek a nyersanyagcsoportnak a stratégiai jelentőségét. Az állam szisztematikusan építette fel az iparágat, alacsony termelési költségekkel, kevés környezetvédelmi korlátozással és erős állami támogatásokkal. Ennek eredményeként a 2000-es évekre Kína a világ ritkaföldfém-termelésének mintegy 90%-át, a feldolgozásnak pedig szinte teljes egészét ellenőrizte. Teng Hsziao-ping híres mondása – „a Közel-Keletnek van olaja, Kínának ritkaföldfémjei” – jól kifejezi azt a geopolitikai szemléletet, amely azóta is meghatározza Peking hozzáállását. A kínai dominancia nemcsak gazdasági, hanem politikai fegyverként is értelmezhető. 2010-ben Kína például ideiglenesen korlátozta a ritkaföldfém-exportot Japán felé egy területi vita miatt – ez volt a 2010-es ritkaföldfém-válság vagy ritkaföldfém-háború –, ezzel világossá téve, hogy a nyersanyag-ellátás stratégiai nyomásgyakorlás eszköze lehet. A fejlett országok azóta igyekeznek diverzifikálni a forrásokat: az Egyesült Államok újra nyitotta a Mountain Pass bányát, Ausztrália és Kanada is bővíti a kitermelést, az Európai Unió pedig 2024-ban elfogadta a Critical Raw Materials Act-et. Mindezek ellenére Kína előnye továbbra is hatalmas, mivel a feldolgozáshoz szükséges technológia, szakértelem és ipari infrastruktúra túlnyomó része ott található. A ritkaföldfémek ügye így nem pusztán gazdasági, hanem stratégiai kérdéssé vált. Kína az ellátási lánc kulcspontjain keresztül képes befolyásolni a globális technológiai ipart és a zöldátállás ütemét. A nyugati országok ugyan igyekeznek csökkenteni a függőséget, de a kínai fölény évtizedes előnyre épül, amit rövid távon nehéz lesz megtörni. Összességében Kína ritkaföldfém-piaci uralma nem véletlen, hanem tudatosan felépített stratégia eredménye, amely egyszerre szolgálja az ország gazdasági, ipari és geopolitikai érdekeit.

Krajnyák Petra

Végzett hallgató, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Kelet-Ázsia MA

A gyermekpornográfia és a pedofília normalizálását elősegítő kiskapuk Japánban

Japán a világgazdaság megkerülhetetlen szereplője, a köztudatban biztonságos, tiszta turistaparadicsomként él, az idilli felszín alatt azonban számos súlyos társadalmi probléma vár megoldásra. Ezek egyike a gyermekpornográfia, valamint a pedofiliát normalizáló gyakorlatok. 2025 októberében a Japán Football szövetség technikai igazgatóját, Kageyama Masanagát ítélték 18 hónap felfüggesztett börtönbüntetésre gyermekpornográfia birtoklásáért, nézésért és importálásáért. Szintén ebben a hónapban derült ki a Kyodo News nyomozásának köszönhetően, hogy a japán szexturisták is közreműködnek Laoszban a kiskorúak szexuális kizsákmányolásához. A lap újságíróját egy csapat japán férfi egy „földalatti” bordélyba invitálta, hogy tizenéves lányok „szolgáltatásait élvezzék.” Ezt követően a helyi japán nagykövetség honlapján figyelmeztette a japán állampolgárokat, hogy kerüljék a kizsákmányoló tevékenységekben való részvételt, emellett felhívták a figyelmet arra, hogy a gyermekprostitúció és pornográfia külföldi igénybevételéért hazájukban is jogi következményekkel nézhetnek szembe. 2021-ben Suzuki Kenya mangaművészt gyermekpornográf könyvek importálásáért tartóztatták le, 2017-ben pedig a nemzetközileg is elismert Rurouni Kenshin című manga alkotóját, Nobuhiro Watsukit állították elő 15 éves és annál fiatalabb lányokról készült meztelen képek birtoklásáért. Egy független kutatás megállapította, hogy Japánban széles körben elérhető a gyermekpornográfia - kereskedelmi termékeként, nyíltan kiállítva, kiskereskedelmi üzletekben, online értékesítve-, és a hatóságok nem végzik hatékonyan az ellenőrzését, felügyeletét és szabályozását, ez pedig lehetővé teszi, hogy a fentebb említettekhez hasonló bűncselekményekre meglehetősen gyakran kerüljön sor. Ugyan Japán 1999-ben betiltotta az élszereplős gyermekpornográfia készítését és terjesztését, birtoklását csupán 2014-ben tették illegálissá. Azonban a törvény nem vonatkozik a grafikus termékekre, amelyek kiskorúakat ábrázolnak apró bikiniben és szexuális pózokban. A nyíltan gyermekpornográfiként hirdetett DVD-k mellett olyan pornográf tartalmú animációs termékek is kaphatók az országban, amelyek szereplőit fizikai megjelenésük alapján 18 év alattiaknak gyanítják, vagy egyenesen 18 éven alattiakként hirdetik őket. A „virtuális gyermekpornográfia” jogi helyzete tisztázatlan, ez pedig különösen nagy problémát jelent, hiszen felhasználhatóak a gyerekek szexuális tevékenységekre való kényszerítésére, de a fogyasztót is felbátoríthatják, hogy „valódi” gyerekekkel is megtapasztalja a látottakat. Az amerikai külügyminisztérium 2013-as jelentésében „a gyermekpornográfia gyártásának és kereskedelmének nemzetközi központjaként” jellemezte Japánt, és ez az állítás napjainkban is megállja a helyét.

Kristóf Benjamin

Hallgató, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Kelet-Ázsia MA

NEET fiatalok problémájának súlyossága az előregedő Japánban

Az alapszakos szakdolgozatomat a Japánban élő NEET fiatalok megítéléséről írtam 2023-ban, így forrásaim, 2014-2023 közöttiek. Jelen konferencián célom ennek a társadalmi csoportnak a bemutatása és a probléma fontosságának hangsúlyozása.

Japánban az előregedő népesség problémája mellett egy új típusú társadalmi jelenség is megjelent: a fiatalok munkához való hozzáállásának változása. Vannak olyan 15-34 év közötti fiatalok, akik valamilyen okból kifolyólag nem dolgoznak, s nem is keresnek munkát, őket hívják NEET-nek. Nagy Britanniából származik a pontos definíciója: „Not in Education, Employment or Training”. Miért is növekvő fontosságú, hogy elmélyedjünk a kérdésben?

A mai modern társadalmakban megfigyelhető az előregedés, melyben Japán az élmezőnyben van. Ma (2025) Japán medián kora: 49,8 év. Ez 2023-ban 49,0 év volt. 2010-ben 44,2 év. A japán lakosság 40%-a 60 év feletti.

Kutatásaim során az alábbi kérdésekre kerestem a választ: „Hogyan változtak a NEET-fiatalokkal kapcsolatos vélemények és hozzáállások a japán társadalomban? Ingadozott-e a NEET-fiatalok száma? Milyen jelentőségű ez a probléma?” Jelen konferencia időszükében a súlypontot a társadalmi részre helyezem, melyben az előregedési problémát és az aktív korú fiatalok társadalmi tétlenségét helyezem előtérbe, s potenciális disztópikus hatásukat a Japán gazdaságra. A munkához való viszonyulás több országban is változóban van a fiatalok körében, UK-ban (hiszen innen indult ki a fogalom mai definíciója) és Kínában is. Én pedig Japánt tanulmányoztam közelebbről.

Ezt követően Japán megoldási próbálkozásait fogom bemutatni. Megemlítem Japán két vezető kutatóját, Genda Yujit és Honda Yukit. Elsődleges forrásaim azonban a Mainichi Shimbun, az Asahi Shinbun, a Nikkei Economic Newspaper és a Yomiuri Shimbun 2014-2023 közötti cikkei. Ezen forrásokat elemezve vontam le a következtetéseket.

A NEET probléma időről időre fokozódik, Japán pedig nem talált rá egyelőre egységes megoldást. Egyelőre a helyi önkormányzatok foglalkoznak ezzel a kérdéssel. Egy példa erre a Regionális Munkaügyi Igazgatási Foglalkoztatási Támogató Szervezet, egy másik pedig az önkéntesek által szervezett társasági összejövetelek (Net Café). Emellett támogatást nyújtanak a NEET-fiatalok munkába való visszatérésének elősegítéséhez is.

Másik forrásom érdekes perspektívából közelítette meg az egyént. Egy NEET-ekről szóló cikk a mindennapi élet átlag emberének szemszögéből vizsgálta a kérdést: A cikk szerzője összefüggésbe hozta a felnőtté válásnak felelősségét, ennek hiányát látja ezen fiatalokban, vagyis a vélemény szerint az embereknek anyagi függetlenségre van szükségük ahhoz, hogy felnőtté váljanak, és akik nem tudnak függetlenné válni, azok nem felnőttek, így szerinte a NEET-fiatalok koruktól függetlenül nem tagjai a felnőtt társadalomnak.

A kiterjedt elemzésem után arra a következtetésre jutottam, hogy a japán NEET-fiatalokkal kapcsolatos társadalmi vélemény negatív, a kapcsolódó terminológia és tartalom használata alapján. A NEET-fiatalok ma is komoly társadalmi problémát jelentenek, a jövőben pedig fokozódni fog. A kérdéssel kapcsolatos véleményem az, hogy fontos a kommunikáció és a kapcsolat az emberek között. Egyelőre Japán nem foglalkozik állam szintjén a problémával.

Pócsai Milán

Hallgató, Milton Friedman Egyetem Nemzetközi Tanulmányok BA

A Három Királyság korszaka (Kr. e. 220-280)

A Három Királyság korszakát (Kr. e. 220-280) a kínai dinasztikus történelem egyik legdinamikusabb és kulturálisan legmeghatározóbb időszakának tartják, a Handinasztia bukását követően. A birodalom három fő frakcióra szakadt: Wei, Su Han és Vu államokra, amelyek elhúzódó rivalizálásokba, valamint politikai és katonai konfliktusokba keveredtek. A hatalom legitimitása, egy új központi egység keresése, valamint a stratégiai és diplomáciai gondolkodás felemelkedése volt ennek az időszaknak a központi eleme. A korszak központi kérdései közé tartozott a hatalom legitimitációja, a központi uralom újjáépítésére való törekvés, valamint a stratégiai gondolkodás és diplomácia jelentőségének növekedése. A korszak vezető alakjai – mint Cao Cao, Liu Bei, Sun Quan, valamint a legendás hadvezér és stratégiai gondolkodó, Zhuge Liang – máig példaképként jelennek meg a kínai politikai gondolkodásban és történelmi emlékezetben.

A konfliktusok és szövetségek változó hálózata a hadművészet és államszervezés új formáit hozta magával, amelyek hatása a későbbi dinasztiákban is érezhető. A korszak kulturális és irodalmi lenyomata a középkori Kína egyik legfontosabb történelmi regényében, a „Három Királyság regényében” maradt fenn, amely jelentősen alakította a korszakról alkotott kollektív képzeteket, hősi eszmét és erkölcsi tanulságokat.

Az előadás célja, hogy bemutassa a korszak történelmi háttérét, politikai struktúráját, kiemelkedő személyiségeit és hosszú távú kulturális hatását, valamint rávilágítson arra, hogyan vált a Három Királyság időszaka a kínai identitás és történelmi gondolkodás egyik központi elemévé.

Fülöpp Kinga

Hallgató, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Kelet-Ázsia MA

Japán Szabad és Nyitott Indo-Csendes-Óceán víziója

Az Indo–Csendes-Óceán koncepcióját Abe Shinzō japán miniszterelnök alkotta meg 2007-ben, amely 2016-ban a Szabad és Nyitott Indo–Csendes-Óceán (FOIP) vízió keretében Japán hivatalos külpolitikájává vált. A vízió már 2007 és 2016 közötti is számos változtatáson esett át, és a kormányzati implementálása után is dinamikusan fejlődött a belső és külső tényezők hatására.

A jelen előadás célja, hogy bemutassa a FOIP 2007 és 2024 közötti főbb változásait, és a japán kormányok változása mellett rámutasson azon külső tényezőkre, amelyek befolyásolták a vízió fejlődését. Az előadás végén igyekszem feltárni a legújabb, 2025-ös fejleményeket, valamint rámutatni japán külpolitikai doktrínájának jelentősebb kihívásaira.

Abe-Shinzō 2007-ben az indiai parlamentben tartott beszédében vonta össze az Indiai-Óceán és a Csendes-Óceán térségét, megalkotva így egy új stratégia régiót. A politikában Japán lett az első, ami Indo–Csendes-óceáni stratégiában kezdett gondolkodni, bár a tudományos körökben már volt korábban is próbálkozás arra, többek között az Egyesült Államokban, hogy a két óceánt egybevonva egy jelentősen nagyobb térségben gondolkozzon a kormány.

A 2007-es beszéd másik érdekessége, hogy Japán még igyekezett vezető szerepet vállalni, amelynek útmutatásával a térség többi országa is elérheti a gazdasági fejlettség szintjét. Ez a vertikális felépítés már hiányzott a 2016-os hivatalos külpolitikai irányvonalból. Ennek fő oka a 2009-ben kormányra kerülő új kormány Kelet-Ázsiai Közösség (East Asian Community) néven futó regionális integrációt célzó külpolitikája volt, amely a régió országainak gyors ütemű fejlődését látva már egy horizontális együttműködést vázolt fel.

Abe Shinzō 2012-ben ismét megnyerte a választásokat, és egészen 2020-as lemondásáig töltötte be a japán kormányfői tisztséget. 2016-ban Kenyában a VI. TICAD konferencián hirdette meg a FOIP-ot, amely több ponton eltért 9 évvel korábbi elődjénél. Az egyik fő különbség a struktúra volt, ugyanis az EAC-t mintául véve ebben a konstrukcióban Japán már törekedett vezető szerepre. Egy másik fontos eltérés a Kínához való viszony. Az új FOIP, amelyet bizonyos szakirodalmak FOIP 2.0-nak is neveznek, sokkal barátságosabb hangnemet ütött meg Kínával, igyekezve az új ázsiai nagyhatalmat integrálni a térségbe azon feltétellel, hogy az követi a rule of law-t, és tiszteletben tartja a nemzetközi jogszabályokat.

Nyolc év miniszterelnökség után Abe Shinzō egészségügyi okokra hivatkozva lemondott, és rövid ideig Suga Yoshihide vette át az LDP-n belül az irányítást, és lett egyben Japán új kormányfője. Őt Kishida Fumio követte 2021-ben, aki elődjével ellentétben komoly változtatásokat eszközölt a FOIP vízión. 2023-ban hirdette meg a Free and Open International Order (FOIO) elnevezésű továbbfejlesztett külpolitikai doktrínát, amely a rule of law-t már nem csupán az Indo–Csendes-óceáni térségben volt hivatott ösztönözni, hanem globális szintre emelte ezt a narratívát. Ennek egyik kiemelt oka az orosz-ukrán háború kitörése volt, amely kapcsán Japán egyértelműen amellelt foglalt állást, hogy Oroszország megsértette Ukrajna szuverenitását, és ezáltal megsértette a nemzetközi jogrendet. Szintén külső tényezőként említhető meg, hogy 2020-ban Joe Biden demokrata elnökjelölt nyerte meg a választásokat az Egyesült Államokban, aki igyekezett az USA nemzetközi rendőr szerepének eleget tenni. Belső tényezőnek hoznám fel a 2022-es Új Nemzetvédelmi Stratégiát, amely japán önvédelmi kapacitásainak növelése mellett döntött. Ez a tendencia továbbra is tart, és ennek

következtében már a GDP 2%-át teszi ki Japán önvédelmi kiadása. Véleményem szerint ez azért fontos a FOIO megértéséhez, mert ezáltal már katonai kapacitások is felsorakozhatnak a japán külpolitika mögött. Bár az alkotmány 9. cikkelye továbbra sem engedi a külföldi hadviselést, amellet, hogy már évek óta vitatják az alkotmánymódosítást, még 2014-ben kimondták Japán kollektív önvédelemhez való jogát a térségben. A FOIO az álmok ellenére nem lett olyan sikeres, mint elődje, amely többek közt annak köszönhető, hogy Kínával valamivel ellenszenvesebb hangot üt meg, ezáltal több ország a polarizálódás veszélyét véli felfedezni benne. Fontos ezzel kapcsolatban továbbá azt is kiemelni, hogy ezen vízióval kapcsolatban felmerült olyan kritika is, miszerint Japánnak tisztázni kellene, pontosan mit ért a rule of law alatt: univerzális értékrendet, vagy az Amerikai Egyesült Államok hozta normarendszert. Ez a FOIO egyik legfőbb kritikája, ami miatt érthető, hogy míg FOIP-hoz kapcsolódó külpolitikai irányvonalakat fogadtak el Délkelet-Ázsiától kezdve Dél-Ázsián át egészen Európáig, addig a FOIO esetén óvatosabban viselkednek az országok. Ennek következtében a japán kormányok visszahozták a FOIP-ot, amelyet a FOIO területi megvalósulásaként jellemeztek.

Kishida Fumiót 2023-ban Ishiba Shigeru váltotta a miniszterelnöki székben. A korábban agrár-, majd védelmi miniszteri posztot betöltő politikus regnálása alatt a japán külpolitika egy fokkal katonaiabb hangot ütött meg. Ishiba Shigeru már miniszterelnöksége előtt is nyíltan beszélt az Ázsiai NATO elképzeléséről, amelynek azonban már a kezdetektől kevés esélye volt a megvalósulásra, többek közt ismét a polarizálódás veszélye miatt. A gondolat halálraítéltsége ellenére illeszkedett volna a 2024-ben választásokat nyerő Donald Trump második elnökségének külpolitikájába, amely Kínát már egyértelműen ellenségként pozícionálta a térképen.

2025 októberében megválasztották Japán első miniszterelnöknőjét, Takaichi Sanae-t, aki Abe Shinzō közeli szövetségese volt. A miniszterelnökasszony első hivatalos külföldi útjai között szerepelt az ASEAN csúcstalálkozó, valamint az APEC konferencia. Mindkét esetben hangsúlyozta Japán törekvéseit a FOIP megvalósítására, továbbá kiemelte, hogy annak „korszerűsítésére” fog törekedni a jövőben, mivel az elmúlt évek fejleményei még inkább megmutatták, milyen fontos a rule of law fenntartása

Szekció II.

A Koreai-félsziget államai

Szekcióvezető: Bariné Baldavári Eszter / Veres Szabolcs

Botos Viktória

Hallgató, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Kelet-Ázsia MA

Az erődemonstráció miértje és hogyanja a KNDK-ban és a Kínában – A 2025-ös pekingi és a 2023-as phenjani katonai díszszemléken keresztül

Az erődemonstráció különféle módszerei közül Kína és Észak-Korea leggyakrabban a katonai parádékat választja, mint közvetítő felületet. A második világháború lezárulásának és a Japán agresszió elleni kínai győzelemnek a 80. évfordulóját ünneplő katonai díszszemle, illetve a koreai háborút lezáró fegyverszünet aláírásának 70. évfordulója előtt tisztelegő katonai parádé hasonló vonásokkal rendelkeznek, mégis több pontban eltérnek.

Mindkét esemény a katonai erő vizuális demonstrációját szolgálja, ezzel növelve a nép nacionalista hajlamát. A nemzetcentrikusság mellett közös pontként felsorolható még a vezető szerepben lévő párttagok kulcsfontosságú jelenléte, valamint az ország győzedelmes képének prezentálása. Kína a japán agresszió felett aratott sikert ünnepli, míg Észak-Korea a koreai háborút az amerikai imperializmus felett aratott teljes diadal napjaként állítja be. Mindkét fél az országot szolgáló veteránok és elesett harcosok felé fejezi ki tiszteletüket; az ő áldozataik nélkül a katonaság sem tudott volna olyan effektíven átteni a modernizáción.

Az alapkonceptióban hasonlóságok vélhetők fel, azonban a meghívott vendégek, a menetelésen és előműsoron fellépők, az esemény kivitelezése, valamint a közvetíteni kívánt üzenet több szempontból is más. Az észak-koreai parádén az orosz és kínai meghívott vendégek köre egyértelműen az anti-Nyugati szövetségek megerősítését szolgálta, mindezt a Kim-kultusz keretein belül bemutatva. A műsor nézői számára érzékeltetik a Kim-család és a katonák közötti feltétel nélküli köteléket, még úgy is, hogy Kim Dzsong Un a parádé alatt közvetlen egyszer sem szól katonáihoz. Ezzel ellentétben Hszi Csin-ping miközben haladt el autójával a katonai egységek mellett, kisebb beszélgetést is folytatott velük. Kína díszszemléje egy kevésbé érzelmileg túlfűtött módon kívánta hangsúlyozni a szélesebb körű diplomáciai elismerést és a Kínai Kommunista Párt globális jelentőségét. Szintén megfigyelhető, hogy az észak-koreai katonai parádében a női szereplők száma jóval kevesebb, mint a kínaiában. A Kínai Népköztársaság esetében egy egész női katonai egységet lehet megfigyelni, míg a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságnál inkább énekesként és a zenekar részeseként láthatók.

A vizsgált katonai parádék világosan demonstrálják, hogy Kína a globális stratégiai felelősségvállalás képét erősíti diplomáciai nyelvezettel, míg Észak-Korea a rezsim létét garantáló nukleáris elrettentésre és a történelmi ellenség elleni nyílt, érzelmi alapú retorikára helyezi a hangsúlyt. E kettős megközelítésen keresztül mindkét állam a saját legitimációs igényeihez és geopolitikai céljaihoz illesztve használja fel a történelmi évfordulókat hatalmának demonstrálására.

Kugler Dorina Anna

Hallgató, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Kelet-Ázsia MA

A csebolok szerepe a dél-koreai gazdaságban és társadalomban

A csebolok a 20. századtól napjainkig meghatározó szerepet játszanak Dél-Korea gazdasági és társadalmi fejlődésében. Olyan vállalatcsoportok, mint a Samsung, a Hyundai vagy az LG, a gyors iparosodás és a globális versenyképesség szimbólumaivá váltak, ugyanakkor működésük számos társadalmi és gazdasági dilemmát vet fel. Előadásom célja, hogy átfogó képet nyújtson a csebolrendszer történeti kialakulásáról, strukturális sajátosságairól, valamint a dél-koreai társadalomra gyakorolt hatásáról.

A vizsgálat egy történeti áttekintéssel indul, amely bemutatja a megosztott félsziget déli részének erőforrás-adottságait, valamint Pak Csong Hi exportorientált gazdaságpolitikáját. Elemzem a „Han folyó csodájaként” emlegetett gyors gazdasági növekedés időszakát, különös tekintettel a csebolrendszer kulcsszerepére és az aranykornak tartott 1987–1994 közötti évekre. Az 1997-es ázsiai pénzügyi válság különösen érzékenyen érintette a csebolokat, ám az állami beavatkozás és a vállalati struktúrák átalakítása révén továbbra is meghatározó szereplői maradtak a koreai gazdaságnak és társadalomnak.

Ezt követően az előadás a csebolok működési modelljeire és tulajdonosi szerkezetére fókuszál. A 20. századi eredeti felépítési minta bemutatása után összevetem a mai három leggyakoribb szerkezeti formát, külön hangsúlyt fektetve a közvetlen tulajdonlasi struktúrára, amely Dél-Korea legbefolyásosabb csebolja, a Samsung működésének is alapját képezi.

A gazdasági aspektusok mellett az előadás kitér a csebolrendszer társadalmi hatásaira is. A csebolok hagyományosan ambivalens szereplői a koreai társadalomnak: egyszerre testesítik meg az innovációt és a siker narratíváját, ugyanakkor a hatalommal való visszaélések, a politikai összefonódások és a korrupció szimbólumai is. Működésük szorosan kapcsolódik a kormányzati struktúrákhoz, amit a Cheongwadae-átok és az úgynevezett 3–5-ös börtönmentesség koncepcióján keresztül is szemléltetek. Emellett bemutatom, miként befolyásolják a csebolok a társadalmi mobilitást és a munkaerőpiaci presztízst, hiszen a dél-koreai közgondolkodásban továbbra is kiemelt státuszt jelent egy csebolvállalatnál dolgozni.

Az előadást néhány 21. századi esettanulmány zárja, amelyek a csebolok jelenkori társadalmi és gazdasági befolyását illusztrálják. A kutatás célja, hogy hozzájáruljon a kelet-ázsiai fejlesztő államok modelljeiről folytatott tudományos diskurzushoz, valamint új megvilágításba helyezze a gazdasági koncentráció és a társadalmi igazságosság közötti összefüggéseket a 21. századi Dél-Korea kontextusában.

Jurászik Bálint

Hallgató, Kodolányi János Egyetem, Történelem MA

A Futótűz Esti Iskola (들불야학)

Az 1970-es évek Dél-Koreáját a gyors gazdasági növekedés mellett a katonai diktatúra társadalmi feszültségei határozták meg. A rohamos iparosítás következtében milliók áramlottak a városokba, ahol a munkások gyakran alacsony bérért, embertelen körülmények között dolgoztak, és kevés lehetőségük volt az oktatásra vagy társadalmi felemelkedésre. Ebben a közegben jött létre 1978-ban Kvangdzsuban a Futótűz Esti Iskola (Wildfire Night School), amely egyetemisták és értelmiségiek kezdeményezésére munkások számára szervezett esti oktatási programokat. A Futótűz Esti Iskola célja kettős volt: egyrészt alapismereteket és közösségi műveltséget biztosítani a munkásságnak, másrészt elősegíteni a kritikus társadalmi gondolkodást. A tananyag a hagyományos tantárgyakon túl tartalmazott irodalmi, történelmi és társadalomismereti elemeket, amelyek a résztvevők önbizalmát és öntudatát erősítették. A mozgalom szervezői között számos olyan fiatal értelmiségi található, akik később meghatározó szerepet játszottak a dél-koreai demokratikus mozgalomban. Kiemelendő Jun Szang Von, a demokráciamozgalom egyik karizmatikus szervezője, valamint Pak Ki Szun, az egyik első női aktivista, aki a munkások és diákok közötti híd szerepét töltötte be, és tragikusan fiatalon hunyt el. A kvangdzsui Futótűz Esti Iskola különlegessége, hogy a pusztán oktatásnál jóval több volt: a közösség és az önszerveződés szimbóluma lett. Az 1980-as kvangdzsui felkelés előzményeihez szorosan kapcsolódik, hiszen az ott szerveződő társadalmi hálózatok kulcsszerepet játszottak a demokratikus ellenállás kialakításában. Bár a katonai rezsim felszámolta az intézményt, szellemi öröksége a mai napig él, és példaként szolgál a civil társadalom és az alulról jövő kezdeményezések erejére. Kutatásom célja feltárni a Futótűz Esti Iskola társadalmi és politikai jelentőségét a korabeli dél-koreai kontextusban, valamint bemutatni annak hosszú távú hatását a civil társadalom fejlődésére. A téma vizsgálata hozzájárulhat annak megértéséhez, hogyan képes az oktatás a társadalmi mobilitás és a demokratikus átalakulás motorjává válni. A Futótűz Esti Iskola példája nem csupán koreai jelenségként értelmezhető, hanem szélesebb regionális és globális perspektívában is, hiszen rámutat arra, hogy a társadalmi igazságosságért folytatott küzdelemben az oktatás és a közösségszervezés kiemelt szerepet játszik.

Heimné Rácz Éva

PhD hallgató, Regionális- és Gazdaságtudományi Doktori Iskola, Széchenyi István Egyetem

Az észak- és dél-koreai nemzeti identitás

A koreai nemzet a II. világháború után élte át történetének egyik legjelentősebb csapását: országukat a 38. szélességi fok mentén kettészakították, a határ két oldalán pedig két gyökeresen ellentétes ideológiával rendelkező állam jött létre. 1948-ban a déli részen a kapitalista és demokrata berendezésű Koreai Köztársaság, északon pedig a szocialista-kommunista Koreai Népi Demokratikus Köztársaság alakult meg. Mindkét állam célul tűzte ki, hogy a saját vezetésével újraegyesítik a félszigetet, ami 1950-ben végül egy három éves, pusztító háborúba torkollott. A háború ugyan fegyverszünettel lezárult, azonban béke nem kötöttetett a két állam közt, és a megosztottság azóta is, immáron 71 éve áll fenn. A kutatás célja az volt, hogy megvizsgálja, miként alakult át a megosztottságból fakadóan a két koreai állam nemzeti identitása, és milyen különbségek mutatkoznak meg a két ország önmeghatározásában. A kutatás módszertanát tekintve szakirodalmi vizsgálat.

A kutatás során a két koreai állam nemzeti identitástudata közti hasonlóságok és különbségek is feltárásra kerültek. A koreai népet az 1910-től 1945-ig tartó japán gyarmati uralom kovácsolta egységes nemzetté. Annak ellenére, hogy a modern történelem viharai nyomán a koreai nemzet két külön államban kénytelen létezni, a szakirodalom alapján elmondható, hogy így is osztoznak az egységes koreai nemzettudaton, amit koreaiul „hanminjok” néven emlegetnek. Mindkét ország népe hiszi, hogy egy ősi koreai nép közvetlen leszármazottai, és összeköti őket a közös történelem, a nyelv, az írásrendszerük, illetve a hagyományos népi kultúrájuk.

Az elmúlt hetven év kettészakítottasága azonban nem múlt el nyomtalanul a két állam nemzeti identitásának alakulását tekintve. Észak-Koreában az úgynevezett Juche-rendszer alakítja a nemzet önmeghatározását. Ez a rendszer a Kim-család személyi kultuszát helyezi előtérbe, és hirdeti, hogy csak az ő irányításuk alatt egyesülhet újra a félsziget. A Juche-rendszer ezen kívül hangsúlyozza az észak-koreai nemzet nagyságát, és hirdeti, hogy az ország csak akkor boldogulhat, ha mindenféle külső befolyástól tartózkodva, gazdasági, katonai és politikai függetlenséggel működik. Ezzel párhuzamosan központilag, állami szinten buzdítja a népet a dél-koreaiak, az amerikaiak és a japánok gyűlöletére, ami már egészen az általános iskolától kezdve tettenérhető.

A dél-koreai nemzeti identitás is döntően etnikai alapokon nyugszik, az egy néphez, egy kultúrához való tartozást emelik ki. Azonban Dél-Korea önmeghatározását nagyban befolyásolja a globalizáció, a modernizálódó környezet és a nemzetközi kapcsolatok (pl. hallyu), az államhoz, Észak-Koreával ellentétben, kevésbé kötődnek. Észak-Korea az éppen hatalmon lévő kormány narratívájától függően hol elveszett testvérként, hol ellenségként jelenik meg, a fiatalabb generációk pedig már kevésbé hangsúlyos témakör az újraegyesítés kérdése.

A kutatás konklúziójaként elmondható, hogy bár a két nemzet osztozik a közös származástudaton és a hagyományos kultúra jellemző elemein, a két ország gyökeresen eltérő ideológiai rendszere nagyban rányomta a bélyegét a két nép önmeghatározására. Az eltérések pedig már olyan mértékűvé kezdenek válni, hogy féltő, hogy az egységes koreai nemzet végérvényesen kettéválí majd.

Amsz András

Hallgató, Milton Friedman Egyetem Nemzetközi Tanulmányok BA

Hetvenkét éve hadban: Észak- és Dél-Korea viszonya a koreai háborútól napjainkig – Hidegháború a XXI. században

A Koreai-félsziget az elmúlt évszázadokban sosem volt konfliktusoktól mentes: 1910. és 1945. között japán elnyomás alatt állt, majd 1950-tól 1953-ig az északiak és déliek küzdelme próbálta eldönteni, milyen ideológiai berendezkedés alapján teremtsék meg az egységes Koreát. Ez volt az úgynevezett koreai háború. A II. világháború utolsó évében a szovjetek kiűzték a Koreai-félszigeten állomásozó japán katonákat, melynek következtében északon egy kommunista rezsim épült ki a Szovjetunió hatására, míg délen az Amerikai Egyesült Államok támogatásával egy kapitalista köztársaságot hoztak létre. A hadviselés azonban nem hozta el a várt eredményt: 1953-ban a háború lezárásaként a fegyverszünetet követően létrehoztak egy demilitarizált övezetet a harmincnegyedik szélességi kör mentén, békeszerződés pedig sosem született, ezáltal a két Korea a mai napig hadban áll egymással.

Ezt követően Észak- és Dél-Korea fejlődése teljesen eltérő irányt vett egymástól: Északon a már a koreai háború előtt és alatt is kiépített egy kézben összpontosuló tervezett gazdaság és államosított diktatúra megszilárdítása, illetve a teljes elszigeteltség folytatódott a Szovjetunió és Kína fenntartásával, addig Dél-Koreát a háború utáni első években korrupció, szegénység és politikai zűrzavar jellemezte, amely akadályozta a fejlődésben. Ebben az időszakban az USA több milliárd dollárt költött Dél-Korea folyamatos kiegészítésére, amely nagy részét az akkori kormányfő – Li Szin Man – saját korrump hatalmának fenntartására fordította. Ebből adódóan ez elégedetlenséget és aggodalmat váltott ki az Egyesült Államokból, segélyeiket is lecsökkentették. A lakosság ennek hatására 1960-ban az „áprilisi forradalom” kirobbantásával leváltotta az akkori elnyomó rendszert. Később egy Pak Csong Hi nevezetű tábornok a hadsereg tisztjeiből szerveződött csoport vezetőjeként puccsot hajtott végre Csang Mjon kormánya ellen, átvette a hatalmat és katonai kormányt alakított 1961-ben. Ezalatt az idő alatt Észak-Koreában folyamatos iparosítás zajlott, ezáltal a déli szomszéd lemaradt az északiakhoz képest, mivel kevés és gyenge iparral rendelkezett. Végül Pak Csong Hi és kormányának szervezettsége, az USA segélyei és a dél-koreai emberek elkötelezettsége által az ország képes volt talpra állni a hatvanas években. Eközben a két Korea közötti feszültség továbbra is magasan jelen volt, Észak-Korea például többször is követett el kisebb-nagyobb merényleteket a déliek ellen. Mindezek ellenére Pak Csong Hi titkos tárgyalásokba kezdett Észak-Koreával 1972-ben, azonban a közeledés nem tartott sokáig egy ugyanilyen merénylet miatt. A hetvenes-nyolcvanas éveket közeledések és újbóli elhidegülések, valamint családi találkozók jellemezték, viszont tartós, szoros összefonódás továbbra sem alakult ki, amely főként az észak-koreai vezetőknek volt köszönhető.

Az 1990-es években számos fordulópontra következett be a két Koreát és kapcsolatukat illetően: 1991-ben mindkettőjüket felvették az Egyesült Nemzetek Szervezetébe, ezzel elismerve őket globális szinten is. Ezt követően 1994-ben elhunyt Észak-Korea akkori vezetője, Kim Ir Szen, amely reményt váltott ki a koreaiakból az esetleges újbóli, erősebb közeledésre. A XX. század végén, 2000-ben sor került az első Észak-Dél csúcstalálkozóra, ahol a két ország vezetője – Kim Dedzsung (Dél-Korea) és Kim Dzsongil (Észak-Korea) – főként a családi összejövetelekről, gazdasági együttműködésekről, segélyekről, illetve a nukleáris fegyverekről állapodott meg. A második csúcstalálkozóra 2007-ben került sor, amelyet egy tárgyalási sorozat előzött meg No Muhjon (Dél-Korea) és további országok között az északiak nukleáris

programja ellen, akik 2006. és 2009. között több nukleáris tesztet végeztek el. 2018-ban a harmadik és egyben utolsó csúcstalálkozón Mun Dzsein (Dél-Korea) és Kim Dzsongun (Észak-Korea) a demilitarizált övezet katonai feszültségének csökkentéséről, a családlátogatások folytatásáról, illetve a nukleáris fegyverkezés visszaszorításáról tárgyaltak. A két Korea közeledése és kapcsolata 2018. után visszaesett, napjainkra pedig teljesen megromlott: Észak 2024-ben először csak nem tekintette további partnernek déli szomszédját, 2025-ben pedig már ellenékként hivatkozott Dél-Koreára.

Session III.

Innovation and Geostrategy in Eurasia

Chairperson: *Dr. Marcell Horváth / László Sárkány*

Delos Santos, Danilo Lorenzo

Ph.D. Student, International Politics Program, University of Pécs

Hungary as Europe's Next Green Innovation Hub and How to Get There

The clean energy market has been the trend for the last two decades, with China leading the green industry revolution fueled by its industrial and manufacturing might. With the upsurge in electric vehicle (EV) demand, China looks outside its region to provide the necessary complementary support to its green industry firms towards Europe as the next step for its market expansion. Being in the heart of Europe and having complementary manufacturing base capacities, Hungary positions itself as the most viable location for China's bustling green technology boom. The policy challenge in this scenario is how Hungary can be able to adapt its sociotechnical regime to suit China's innovation profile and market needs. This research explores the policy remedies that Hungary can use in anticipation of the forthcoming innovation transition, which could place Hungary as one of the world's green innovation hubs or another cautionary tale of transition failure. This research aims to answer how Europe fits into China's geoeconomic global strategy and, in turn, how Hungary can fill in the gaps that China needs in the region. It will focus on three fundamental arguments. First, why China needs to expand beyond Asia and into Europe to aid in its electric vehicle (EV) market. Second, how Europe is China's key in widening its rare earth mineral supply chain, and lastly, how Europe can greatly improve China's sociotechnical innovation regime. China's pressing need to expand its market is triggering challenges brought upon by supply and demand gaps. Given China's ability to mass-produce, it needs new markets to create demand and support the influx of new players. Europe's plan to explore rare earth mineral deposits solves China's supply problems and will further aid in price competitiveness in Europe, aside from having another hub to support the rare earth mineral supply. China's presence in Europe also expands China's technological structure by strengthening knowledge sharing and industry collaborations, acquisitions, and intellectual property takeovers. Answering and proving these points will highlight how Hungary can play a major role in China's global economic strategy and aspirations.

Kozhobaev, Samat

Ph.D. Student, International Politics Program, University of Pécs

Prisoners of the Great Game: Lives at the Edge of the Heartland

The Pamir Kyrgyz of Afghanistan's Wakhan Valley embody one of the most enduring human consequences of imperial geopolitics. Their history traces a direct line from the 19th century Great Game to the 20th century humanitarian geography of Eurasia. Once roaming freely across the vast spaces of the Heartland, the nomadic Kyrgyz became geopolitical prisoners when the Anglo-Russian Agreement of 1895 created the Wakhan Corridor – a deliberately engineered buffer separating empires. This artificial strip of land cut them off from the wider Turkic and Kyrgyz world, turning geography into a form of captivity.

For more than a century, this isolation persisted as Afghanistan's political instability, environmental harshness, and remoteness condemned the Pamir Kyrgyz to extraordinary deprivation. They remain among the world's most marginalized communities, with alarmingly high infant mortality rate, minimal healthcare, and limited access to education. The Heartland, once theorized as the strategic pivot of world power, here reveals its human underside – a place where borders outlived empires and shaped destinies far beyond strategic imagination. In recent years, new geopolitical and humanitarian actors have re-entered this historical theatre. Türkiye's resettlement of Pamir Kyrgyz families to its Van Province underlines the revival of pan-Turkic solidarity, transforming kinship into soft power and humanitarian legitimacy. Kyrgyzstan, too, has undertaken limited humanitarian assistance trips and relocations of several families to its Naryn region. Meanwhile, the Aga Khan Development Network (AKDN) continues to provide critical assistance to those remaining in Afghanistan's Pamirs, offering healthcare, education and promoting tourism as a source of additional income.

These efforts collectively represent the reawakening of Eurasian humanitarianism – a modern response to the residual tragedies of imperial geography. Yet they also reveal enduring dilemmas of identity and belonging: even in Türkiye and Kyrgyzstan, the Pamir Kyrgyz struggle to reconcile their historical isolation with the cultural and political frameworks of modern nation-states. The question persists whether reintegration into the “modern world” can truly liberate a people whose displacement is not only spatial but existential.

By combining historical-geopolitical analysis with ethnographic and humanitarian perspectives, this paper argues that the Pamir Kyrgyz illustrate how spatial logic of the Great Game continues to define human fates within Heartland. Their story stands at the intersection of past and present Eurasias – where imperial cartography, modern soft power, and humanitarian intervention converge. Through this case, the paper contributes to understanding how contemporary Eurasian politics still negotiate moral and geographical consequences of the empire geopolitics, and how the Dawn of Eurasia must also reckon with those left in its historical shadows.

Benyam Erdachew, Hermona

Student, Budapest University of Economics and Business, International Relations
M.A.

Infrastructure Diplomacy and the New Silk Roads: Ethiopia as a Gateway to Eurasian–African Connectivity

The strategic rise of Eurasia in global affairs has increasingly been driven by infrastructure-led connectivity. It is also imperative that transportation corridors, energy networks, and digital systems serve as instruments of economic integration and geopolitical influence. Ethiopia has become a key player in new international connections because of its strategic location at the crossroads of Africa, the Middle East, and Eurasia. This paper examines how Ethiopia's approach to building infrastructure, especially through collaborations with partners from Eurasia, has changed the country's role in the region and influenced its path of development. The study focuses on major infrastructure projects that anchor Ethiopia within broader Eurasian connectivity frameworks. For instance, we have the Addis–Djibouti Railway, the Lamu Port–South Sudan–Ethiopia Transport (LAPSSET) Corridor, and cross-border electricity transmission lines that position Ethiopia as an emerging energy hub in East Africa. In addition to this, digital infrastructure collaborations with Eurasian technology firms illustrate how connectivity now extends beyond physical networks to strategic control of data and telecommunications systems. This paper argues that infrastructure has become more than a technical or economic undertaking: it is also a form of geopolitical engagement. For Ethiopia, Eurasian partnerships offer critical opportunities to diversify investment sources, accelerate industrialization, and strengthen regional influence. However, the increasing reliance on external financing and technology raises important concerns. And this is in regards to debt sustainability, institutional dependency, and national policy autonomy. To further explore this, the paper used a mixed-methods approach. It looked into infrastructure agreements, regional policy frameworks, and trade data to examine how these projects align with developmental priorities. By situating it within the broader narrative of Eurasian connectivity, this paper contributes to understanding how infrastructure functions simultaneously as a driver of economic growth and a tool of geopolitical strategy. The results show that Ethiopia is not just a passive recipient of Eurasian influence, but an active negotiator that seeks to leverage infrastructure to advance its strategic interests in a multipolar world. The country's experience offers insight into how African countries can navigate the dual opportunities and constraints posed by emerging transcontinental infrastructure agendas.

Böcz Tamara

Assistant Professor, Széchenyi István University, Apáczai Csere János Faculty of Education, Humanities and Social Sciences, Department of Social Studies and Sociology

Exploring Cultural Flows in Hungary: Traditional Literature Versus Digital Streaming Catalogues

Rapid globalisation and its effects are all around us, significantly transforming how we consume and interact with media. Every day, we encounter new cultures not only via traditional media platforms but increasingly through social media channels. One of the most prominent examples of this cultural expansion is the Hallyu wave (South Korean cultural wave), which has gained extensive global attention over the past couple of decades. This phenomenon is well documented and discussed, highlighting how cultural products like music, TV shows, and movies transcend national borders more swiftly than ever before. However, the rise of digital streaming platforms such as Netflix and video-sharing sites like YouTube has expanded our access to a much wider range of content from diverse countries, making this cultural exchange even more dynamic and multifaceted.

This research aims to examine this rapid cultural globalisation by analysing media representation in Hungary through two distinct but complementary lenses: First the online Netflix catalogue available in Hungary and second both the online and physical catalogue in three selected locations of Libri bookstores. The objective is to explore which country holds the most significant presence in Hungary's media landscape and investigate whether there is a notable difference between new media (digital streaming) platforms and traditional media (printed literature) in terms of cultural representation and availability.

By analysing these media sources, the study will shed light on how globalisation influences cultural consumption at a local level and how emerging digital media platforms contribute to or differ from the traditional forms of media in shaping cultural perceptions. This approach allows us to assess the evolving nature of media consumption in Hungary, explore the tangible effects of globalisation on cultural accessibility, and understand the broader socio-cultural implications that arise from the coexistence of old and new media formats. Ultimately, this research will provide valuable insights into the continuing evolution of cultural flows in the digital age, especially in a Central European context.

Oseledtseva, Lana

Student, University of Pécs, International Relations M.A.

Analysis of the ASEAN and Ukraine's Political Dialogue within the Framework of Russia's Large-Scale Invasion and Its Strategy

Rapid Ukraine is facing ongoing challenges during the war period that require a new strategic approach beyond its common partners and networks. This, with it, changes the whole perspective of cooperation with the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN), therefore creating a modern geopolitical axis. The ASEAN and Ukraine started building diplomatic ties in 2013 when the first Ambassador from Ukraine to ASEAN was recognized. Gradually, the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine prioritized the Asian region over the European Union in foreign policy in accordance with its economic strategies in the 2020s. That step was crucial for Ukraine due to slow actions from the EU. As a result, "Asian Week" was introduced as an element of "soft power" and marked the beginning of a new regional strategy on the international stage. This was a positive sign in terms of cooperation between the major states, such as China. Volodymyr Zelensky fully approved Ukraine's foreign policy, where it is mentioned that the state is interested in participating in global Asian initiatives, especially in cooperation establishment on economic and trade issues. Indonesia, Thailand, and the Philippines are states in the global markets that have significant exports, making them crucial partners for Ukraine's economy. Southeast Asia expanded their influence in the world by the Treaty of Amity and Cooperation (TAC), which was established in 1976 to promote peace. Ukraine started the process of joining the agreement back in 2017, but it was hard to move from the dead point to be a part without gaining the trust of ASEAN about its importance. With the outbreak of the war in Ukraine, the Parliament of Ukraine ratified the accession to the treaty, which made relations formal and created a huge step towards the Sectoral Dialogue Partnership. The research answers the fundamental question of what the future advantages are for Ukraine and ASEAN through the Treaty of Amity and Cooperation (TAC), and contributes to the ongoing body of literature as a case study of strategic partnerships beyond regional ties and among non-traditional allies beyond the West and the European Union (EU).

Gonda Bettina

Student, Zhejiang University, Language Scholarship Holder

Reconfiguring Authority: Xi Jinping's Centralized Governance and the Future of the CCP in a Global Context.

This paper examines the evolving nature of political authority in contemporary China under Xi Jinping, focusing particularly on the implications of the 20th National Congress of the Chinese Communist Party (CCP) and the increasingly centralized governance model emerging in its aftermath. The study argues that Xi's tenure marks a profound reconfiguration of the Chinese political system, characterized by heightened personal leadership, an intensified ideological framework, and a reassertion of Party primacy across state and societal domains. Drawing on Carl Schmitt's conceptualization of sovereignty and the friend–enemy distinction, as well as the framework of 'sinocentric consultative Leninism,' the analysis demonstrates how Xi's approach to statecraft redefines the boundaries of constitutionalism, national identity, and political legitimacy in China.

The paper situates these transformations within the context of China's shifting global environment and reviews the major domestic and international challenges confronting Xi's leadership. Domestically, the research highlights the strategic use of anti-corruption campaigns as mechanisms for consolidating elite control, managing intra-party competition, and reinforcing ideological discipline. At the international level, the study examines how geopolitical tensions, economic decoupling pressures, and intensifying U.S.–China rivalry shape Xi's policy agenda and strengthen the narrative of national rejuvenation as a unifying political project. The consolidation of power is thus interpreted not merely as a personalistic endeavor, but as an adaptive response to what Xi frames as an era of systemic global uncertainty and external threats.

The findings suggest that Xi Jinping's political project represents a coherent, increasingly assertive ideological formation that positions the CCP as the guardian of China's civilizational future while navigating complex domestic and international constraints. By analyzing the mechanisms, discourses, and institutional reforms underpinning this new phase of governance, the paper contributes to broader debates on authoritarian resilience, ideological innovation, and the trajectory of China's political development in the twenty-first century.

Kugler Péter

Student, National Public Service University, Cyber Security MA

AI governance in China

In this study, my main goal is to present China's artificial intelligence (hereinafter AI) strategy, legislative framework, regulatory instruments, policy initiatives, and ethical guidelines to a wider audience. In China's strategic planning, high-quality development (gaozeliangfazhan 高质量发展) has become one of the core guiding concepts, as it is regarded as the most effective means to overcome the current stage of development plateauing. It remains uncertain whether China can avoid falling into the economic middle-income trap. At present, the 15th Five-Year Plan is under formulation, defining the development priorities for the 2026–2030 period. Digital transformation and artificial intelligence are identified as the principal drivers of economic growth, modernization, and national defence capabilities. AI can be integrated across multiple sectors and embedded in a wide range of products, thereby accelerating innovation and productivity.

It can be observed that China will remain firmly committed to its strategic objective of achieving technological self-reliance, to counteract the United States' decoupling strategy and the European Union's de-risking approach, and to consolidate a higher level of digital sovereignty. This research demonstrates that China is a global superpower in the field of AI, and that DeepSeek, although globally recognized and widely adopted, represents only a fraction of a much broader and complex AI ecosystem within China.

My research questions are as follows:

1. What are the key differences between Chinese AI regulations and those of the United States and the European Union?
2. How is AI security conceptualized and implemented within Chinese regulatory frameworks and sociocultural contexts?

The research methodology combines regulatory compliance mapping - used for the comparative analysis of regulatory frameworks - and comparative conceptual mapping, applied to examine the substantive content and definitional nuances of AI security. In the compliance mapping, the regulatory components were largely similar across jurisdictions, with the most notable divergence found in prioritization: in China, the maintenance of socialist social order – the collective stability - constitutes the primary regulatory objective and underlying value.

In the comparative conceptual mapping, when AI security is analytically divided into AI safety (focusing on preventing or minimizing unintended harms from AI systems; prevention of harmful outputs, ethical misuse, and societal risks) and AI security (focusing on protecting AI systems from external threats; adversarial attacks, data breaches, manipulation), a clear emphasis is placed on the former dimension within the Chinese framework.

Finally, this study identifies and discusses several distinctive Chinese characteristics concerning AI regulation, security governance. and potential directions and in future research.

Szekció IV.

Délkelet-Ázsia 21. századi kihívásai

Szekcióvezető: Szakáli Máté

Herczog Dalma Mária

Hallgató, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Kelet-Ázsia MA

Lavírozás a nagyhatalmak között: Szingapúr külpolitikája a dél-kínai-tengeri konfliktusban

A dél-kínai-tengeri konfliktus napjaink egyik legjelentősebb geopolitikai feszültségforrása, amely több délkelet-ázsiai országot és nemzetközi szereplő érdekeit érinti, köztük Szingapúrt is.

A Dél-kínai-tengeren a konfliktusok már a második világháborút követően elkezdtek kialakulni és kiélesedni. A világháború lezárása után a határvonalak nem voltak pontosan meghatározva, így a térség több országa is a mai napig igényt tart bizonyos területekre, melyek konfliktust generálnak. Ilyen területek például a Paracel-szigetek, a Scarborough-homokpad és a Spratly-szigetek is. A Dél-kínai-tenger stratégiai és kereskedelmi is meghatározó terület. A globális kereskedelem egyötöde itt zajlik, ezért is meghatározó nem csak a regionális, hanem a globális nagyhatalmaknak is, hogy egy-egy terület mely országé, illetve hogy a nemzetközi vizeken a szabad hajózás és kereskedelem fennmaradjon.

Fontos megemlíteni, hogy az ENSZ által létrehozott UNCLOS tengerjogi egyezmény értelmében a Dél-kínai-tenger jelentős része nemzetközi jog alá tartozik, azonban több ország, köztük Kína is eltérő területi követeléssel rendelkezik.

A konfliktusok a területen már az 1970-es évek óta fennállnak, és többször újra kiélesedtek. Ez részben annak is köszönhető, hogy a tenger területén kőolaj és földgáz készleteket találtak, így több ország tart igényt a területre. A konfliktusban érintettek Kína, Tajvan, Vietnám, Brunei, Malajzia és a Fülöp-szigetek is. Ezen országok rendelkeznek valamilyen területi követeléssel a Dél-kínai-tengeren. Míg Szingapúrnak ugyan nincs területi követelése, közvetetten érintett az ügyben.

Szingapúr kis városállam létére igen meghatározó szerepet tölt be a délkelet-ázsiai térségben. Ő rendelkezik az egyik legnagyobb GDP-vel, valamint regionális és nemzetközi kereskedelmi és pénzügyi központ, továbbá befektető központ is. Szingapúr érdeke, hogy a Dél-kínai-tengeren a harmónia és béke fennmaradjon; a kereskedelem működőképes legyen.

Szingapúr a konfliktusban semlegesnek mutatkozik, azon érdekei miatt igyekszik mind az ASEAN országokkal, Kínával és az Egyesült Államokkal erősíteni kapcsolatát, valamint több bilaterális egyezményrel erősíteni gazdasági helyzetét és biztonságpolitikáját. Az ASEAN-on belüli helyzete és a Kína – US rivalizálás közepette elfoglalt helye, jól mutatja hinta-politika szerű egyensúlyozását a nagyhatalmak között. De vajon meddig mehet el ezzel a külpolitikával? Képes lesz-e semleges maradni?

Felvetődik, hogy pontosan emiatt az elhelyezkedése miatt Szingapúr akár egyfajta hidat képezhet a két nagyhatalom – Kína és USA – között esetleges tárgyalások közepette. Semlegessége miatt lehetséges, hogy Szingapúr a későbbiekben akár egyfajta mediátor, közvetítő szerepet töltsön be, azonban ez jelenleg még csak feltételezés, mivel kezdeményezést Szingapúr részéről nem látni.

Nagy Fruzsina

Hallgató, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Kelet-Ázsia MA

Tengeri veszélyek a 21. században: Kalózkodás a Dél-kínai-tengeren

Amióta létezik önálló tengeri hajózás, hajózási kereskedelem és tengerparti települések, azóta számítható a kalózkodás társadalmi problémának. A tengeri rablás mondhatni szinte egyidős a hajózással. Az ókorban jelent meg és azóta az emberiség történelmének szerves része, amely a mai napig kitart. A kalózkodás veszélye a 19. században a nagyhatalmak tengeri ereje miatt csökkent, de megszüntetésükre sosem került sor. Végül a 20-21. században újra felívelt, mint például a Szomália-félszigeten és Délkelet Ázsiában. Ma már szervezett bűnözés, regionális destabilizáció, nemzetközi kereskedelem akadályozása, emberrablás, fegyver- és drogkereskedelem is társul hozzá.

A Dél-kínai-tenger jelentősége a 21. században egyre növekszik, mind gazdasági, mind geopolitikai szempontból. Az itt áthaladó forgalmas kereskedelmi útvonalak mintegy 5 billió dollár értékű árut szállítanak évente. Viszont „a nagy erő, nagy felelősséggel is jár”. Az itt végbemenő kereskedelmi utak biztonsága stratégiai kihívás a környező államok, valamint a globális gazdaság számára. A jelenleg is problematikus területi kérdés mellett hatalmas nehézséget jelent a tengeren zajló szervezett bűnözés, köztük a korszerű kalózkodás. A 21. századi kalózkodás a Dél-kínai-tengeren többet jelent egyszerű bűncselekménynél: a tengeri jog érvényesítése, a szuverenitási viták és a regionális politikai-diplomáciai dinamika szoros összefüggéseit is feltárja. Kutatásom célja e komplex kép feltérképezése: milyen okok húzódnak meg a délkelet-ázsiai kalózkodás 21. századi jelensége mögött, milyen gazdasági, jogi és biztonságpolitikai problémákat vet fel, és miképpen reagálnak erre a kihívásra a part menti államok, valamint a nemzetközi közösség.

Az előadás először bemutatja, hogyan változott a kalózkodás jellege a régióban az elmúlt két évtizedben. Szemben a történelmi idők rablótámadásaival, a modern dél-kínai-tengeri kalózkodás gyakran szervezett bűnözői hálózatokhoz, jól felszerelt technológiákhoz és korrupcióhoz kapcsolódik. Legjellemzőbb formái az éjszakai fegyveres támadások, a tankerek és halászhajók kifosztása, túszejtési esetek, illetve időszakosan nagyobb hajók vagy üzemanyag-szállítmányok eltérítése. A támadások földrajzi mintázata is árulkodó: a Malakka-szoros, a Szingapúri-szoros, a Natuna-tenger és a Borneó körüli vizek a legsúlyosabban érintett térségek. Közelítésünk szerint a kalózkodás intenzitása összefügg a térség gazdasági egyenlőtlenségeivel, valamint a regionális stabilitást meggyengítő területi és politikai vitákkal.

Az elemzés második részében a kutatás részletesen vizsgálja a Dél-kínai-tengert érintő szuverenitási konfliktusokat. A hat állam – Kína, Vietnám, Malajzia, Brunei, Fülöp-szigetek és Tajvan – egymással átfedő, gyakran egymást kizáró területi igényei miatt a régióban kialakult jogi és politikai bizonytalanság ideális környezetet teremt a kalózkodás számára. Az ENSZ Tengerjogi Egyezményének (UNCLOS) kereteit Kína részben elutasítja, a 2016-os hágai döntőbírói ítéletet figyelmen kívül hagyja, ami korlátozza a jogérvényesítést és a bilaterális/régiós együttműködést egyaránt akadályozza. Ezek a kihívások a tengeri rendészet, a jogállamiság és a nemzetbiztonság terén is komoly kérdéseket vetnek fel.

A kutatás harmadik pillére a part menti országok és nemzetközi szereplők válaszainak vizsgálata. Regionális szinten Malajzia, Indonézia, Szingapúr, valamint a Fülöp-szigetek közös járőrözési programokat vezettek be (pl. MALSINDO, RECAAP), emellett radarrendszerek telepítésével és a hajózási információk fokozott megosztásával igyekeznek csökkenteni a támadások számát. Kiemelt figyelmet kap az ASEAN és Kína

közi párbeszéd, valamint a Code of Conduct létrehozásának lassú folyamata. Ugyanakkor ezek az intézkedések egyelőre csak mérsékelni tudták a problémát; a támadások száma 2020-ban például magasabb volt, mint egyes korábbi években, és a fenntartható, hosszú távú megoldás még várat magára. Az Egyesült Államok és más nagyhatalmak „szabadhajózás-gyakorlatokkal” demonstrálják érdekeiket, de ezek leginkább politikai jellegűek.

Összegzésként a kutatás azt hangsúlyozza, hogy a 21. századi kalózkodás a Dél-kínai-tengeren nem pusztán bűnügyi vagy biztonságpolitikai kihívás, hanem szorosan összefonódik a térség gazdasági, társadalmi és geostratégiai kérdéseivel is. A hatékony fellépéshez nemcsak katonai vagy rendészeti eszközök, hanem jogi rendezés, regionális együttműködés és fejlesztési programok összehangolása szükséges.

Oszter Bettina

Tanárségéd, Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János Pedagógiai, Humán- és Társadalomtudományi Kar, Szociális Tanulmányok és Szociológia Tanszék

Az ASEAN-irányú magyar kiutazó turizmus trendjei és kihívásai

Az előadás célja a Magyarországról az ASEAN-országokba irányuló turizmus jelenlegi helyzetének és az együttműködés lehetőségeinek feltárása. Noha a magyar-ázsiai turisztikai kapcsolatok eddig korlátozottak voltak, a külgazdasági és diplomáciai együttműködések erősödésével az érdeklődés az ASEAN térsége iránt növekszik. A magyar kiutazó turizmus 2023-ban több mint 25 millió utazást regisztrált, miközben a turizmusra fordított kiadások meghaladták az 1 275,8 milliárd forintot. Az ASEAN-régióba irányuló magyar turizmus aránya jelenleg alacsony, azonban egyes országokban – például Thaiföldön, Vietnámban és Malajziában – már érzékelhető a növekedés.

A Covid-19 járvány világszintű mobilitási korlátozásai komoly visszaesést okoztak a turizmusban, ugyanakkor Magyarország és az ASEAN-országok közötti politikai-gazdasági kapcsolatok – különösen az EU-s együttműködések és a magyar külgazdasági nyitás révén – elősegíthetik a turizmus további fejlődését. Ennek érdekében szükség van célzott marketing- és promóciós stratégiákra, közvetlen légi járatok fejlesztésére, valamint megbízható és részletes adatgyűjtési rendszerek kialakítására.

A kutatásom kvalitatív és kvantitatív módszereket egyaránt alkalmazott. Az adatelemzés során főként az ASEAN statisztikai adatai és az Eurostat adatbázisai kerültek feldolgozásra, továbbá hazai statisztikai források és sajtóanyagok is elemzés alá estek. A kvalitatív elemzés során tartalomelemzési módszert alkalmaztam, amely során a turisztikai együttműködések, promóciós kampányokra és vízumkönnyítésekre vonatkozó híreket és hivatalos közleményeket vizsgáltam.

Az adatok alapján megállapítható, hogy az ASEAN-irányú magyar turizmus dinamikusan fejlődik, de még mindig jelentős növekedési potenciállal bír. A fejlődést gátolja a közvetlen légi összeköttetések hiánya, az információs korlátok és a részletes statisztikai adatok nem egységes rendelkezésre állása. Ez utóbbi miatt további kutatások szükségesek, amelyek kiterjednek az egyes országok turisztikai hivatalainak és nemzeti adatbázisainak bevonására.

Összességében a magyar–ASEAN turizmus egy ígéretes, fejlődő terület, amelynek bővüléséhez elengedhetetlen a közvetlen légi járatok indítása, például Budapest és Bangkok vagy Hanoi között, illetve célzott turisztikai promóciók szervezése az ASEAN-piacokon. Ugyancsak fontos a két régió statisztikai szervei közötti együttműködés erősítése az adatgyűjtés és kutatás terén. Ezek a lépések hosszú távon hozzájárulhatnak a magyar turizmus diverzifikálásához és a délkelet-ázsiai gazdasági integráció erősítéséhez.

Oláh Georgina

Végzett hallgató, Metropolitan University (METU) MA program in International Economics and Management

Kambodzsa gazdasági fejlődése a Studwell-modell tükrében

Az előadás Kambodzsa gazdasági fejlődését vizsgálja Jonathan Studwell „How Asia Works” című művének elméleti kerete alapján. Studwell hárompilléres modellje – az agrárreform, az iparpolitika és a pénzügyi szektor fejlesztése – azt mutatja be, hogy egy ázsiai ország gazdasági felzárkózását tudatos állami beavatkozás és intézményi reformok segítik elő.

A kutatás fő célja annak vizsgálata, hogy Kambodzsa: milyen mértékben képes megvalósítani Jonathan Studwell „How Asia Works” című munkájában bemutatott három pillért – agrárreform, iparpolitika és pénzügyi szektor – fejlesztését?

A vizsgálat során bemutatásra kerül Kambodzsa történelmi és politikai háttere, amely jelentősen befolyásolja a gazdaság szerkezetét. A gyarmati múlt, a Vörös Khmer uralma mély sebeket okozott a társadalmi és intézményi szerkezetben, amelyek akadályozzák a fejlődést. Emellett a politikai stabilitás hiánya és a korrupció is fokozza az intézményi kihívásokat.

Az elemzés során kiderül, hogy az agrárszektor termelékenysége alacsony, a földhasználat széttagolt, még a modernizációs folyamatok lassan akadozva haladnak. A vidéki területeken jelentős a szegénység, a fiatal munkaképes korosztály többségét felszívja a mezőgazdaság. Az ipari fejlődés elsősorban a textiliparra korlátozódik, amely nem biztosít hosszú távú gazdasági diverzifikációt. A pénzügyi szektorban hiányoznak a fejlesztési bankok, a hitelezés nagyrészt külföldi valutában történik, ami makrogazdasági kockázatokat hordoznak.

A vizsgálat eredményei arra utalnak, hogy Kambodzsa csak részben valósítja meg a Studwell- modell elemeit. Bár gazdasága dinamikusán növekszik, az ország strukturális problémái melyek az ország múltjában gyökereznek – gyenge intézményi háttér, dollarizált pénzügyi rendszer és korlátozott hazai hitelezés és a szabályozási hiányosságok– továbbra is jelentősen korlátozzák a gazdasági fejlődést és a szélesebb társadalmi jólét elérésének lehetőségét.

A jövőbeli gazdasági növekedés kulcsa a mezőgazdaság modernizációja, a tudatos iparpolitika kialakítása és a pénzügyi szektor fejlesztésében rejlik. Kambodzsa számára a fiatalos társadalmi szerkezet, a kedvező földrajzi helyzet és regionális integráció új lehetőségeket teremthet. Amennyiben Kambodzsa sikeresen fejleszti intézményeit, modernizálja a mezőgazdaságát, diverzifikálja iparát és hangsúlyt helyez a pénzügyi rendszereinek fejlesztésére, hosszú távon fenntartható tartós gazdasági felzárkózás válhat elérhetővé.

Farkas Anna

Hallgató, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Kelet-Ázsia MA

Tajvan szerepe a Dél-kínai-tengeri konfliktusokban

Előadásom célja, hogy megismertesse Tajvan(台灣), avagy a Kínai Köztársaság (中華民國 Zhonghua Minguo) szerepét a Dél-kínai-tengeren zajló konfliktusokban, és bemutassa, miért olyan bonyolult ez a kérdés, még akkor is, ha elsőre egy egyszerű területi vitának tűnik. A kutatásom során gyorsan világossá vált számomra, hogy Tajvan nélkül a térség jelenlegi geopolitikai helyzete nem értelmezhető teljes egészében. A Dél-kínai-tenger nemcsak kereskedelmi szempontból fontos – hiszen a világ tengeri forgalmának jelentős része itt halad át –, hanem stratégiai és gazdasági jelentősége is kiemelkedő, például a halászati erőforrások vagy a feltételezett olaj- és gázkészletek miatt. A tudományos munkámban arra törekedtem, hogy a geopolitikai adatok mellett az emberi oldal is előtérbe kerüljön. Tajvan identitása ugyanis nemcsak külpolitikai kérdés, hanem a helyiek mindennapjait, gondolkodását és történelmi önképét is érinti. Bár Tajvan nemzetközi jogi státusza továbbra is bizonytalan, a sziget mégis egyértelmű álláspontot képvisel a „nine-dash line” ügyében. Érdekeség, hogy ebben a kérdésben Tajvan hivatalosan ugyanazt állítja magáról, mint a Kínai Népköztársaság: történelmi alapon igényt formál a tenger bizonyos részére. Ez különösen azért izgalmas, mert politikai értelemben a két fél szinte mindenben szemben áll egymással. Ez a kettősség azt jelzi, hogy a történelmi emlékezet és a kulturális kötődés erősebb lehet a politikai különállásnál is.

Az előadásom egyik központi eleme Itu Aba (Taiping 太平島) szigetének szerepe. Bár földrajzilag apró, politikailag annál jelentősebb, hiszen ez Tajvan egyik fő érve a térségben való jelenlétére. A 2016-os hágái döntés – amely a „nine-dash line”-t is elutasította – ugyan „sziklának” minősítette Itu Abát, Tajvan ezt nem fogadta el, és továbbra is stratégiai fontosságú szigetként tekint rá. Ez a reakció rávilágít arra, hogy a jogi kategóriák mögött mélyebb identitáspolitikai kérdések rejlenek: Tajvan számára ez a sziget nemcsak egy terület, hanem a nemzetközi térben való láthatóságának szimbóluma. A tudományos munkámban hangsúlyt kapnak azok a történelmi események is, amelyek hosszú távon formálták Tajvan helyzetét. A 20. század megpróbáltatásai- a Tajvani-szoros válságai, valamint a 1995–96-os rakétaválság – mind hozzájárultak ahhoz, hogy a tajvani társadalom fenyegetve érezze magát a szárazföldi Kína részéről. A 2010-es évektől kezdődő rendszeres kínai hadgyakorlatok és katonai provokációk pedig tovább erősítették ezt az érzést, ami egyértelműen befolyásolja, hogy a lakosság hogyan viszonyul a saját identitásához és a tágabb régióhoz. Az előadásomban nagy hangsúlyt fektetek arra is, hogyan kezelik a Dél-kínai-tenger kérdését a különböző tajvani politikai erők. A Kuomintang (中国国民党) például hosszú évtizedeken át a történelmi Kína örökösének tekintette magát, és ennek megfelelően ragaszkodott a „nine-dash line”-hoz. A Demokratikus Progresszív Párt (民主进步党 Minzhu jinbu dang) ezzel szemben a tajvani identitás különállását hangsúlyozza, mégis neki is számolnia kell azzal, hogy a sziget tengeri igényei történelmi alapokon nyugszanak. Így akarva vagy akaratlanul, de a jelenlegi kormány is tovább viszi azt a történelmi logikát, amelyet más tekintetben igyekszik levetkőzni. Összességében előadásom célja az, hogy megmutassa: Tajvan szerepe a Dél-kínai-tengeren nem csupán stratégiai érdekekből áll. A háttérben olyan identitáspolitikai kérdések húzódnak, amelyek egyszerre szólnak történelemről, önképről és geopolitikai küzdelemről. Reményeim szerint a tudományos munkám segít jobban megérteni,

miért vált ez a kisméretű sziget a régió egyik kulcstényezőjévé, és hogyan próbál egyensúlyozni Kína és a nemzetközi közösség között egy olyan térben, ahol minden döntés politikai súllyal bír.

RÁCZ GERGŐ

Hallgató, Milton Friedman Egyetem Politikatudományok BA

A kelet-ázsiai NIC országok gazdasági fellendülése

Előadásom célja a kelet- és délkelet-ázsiai újonnan iparosodó országok (NIC-országok) gazdasági felemelkedésének bemutatása. Ezen országok története a 20. század második felének egyik legjelentősebb regionális fejlődéstörténete. A térség országai fejlődési pályájuk kezdete alapján két csoportra bonthatók: az első hullámba tartozott Tajvan, Hongkong, Dél-Korea és Szingapúr, míg a második hullám tagjai Malajzia, Thaiföld, Fülöp-szigetek, valamint Indonézia voltak. Mindkét hullámban a gyors ütemű fejlődés hatékonyságának kulcsa egy olyan exportorientált iparpolitika alkalmazása volt, mely a globális piacokhoz való gyors integrációt célozta. A világgazdaság számára értékes, tőke- és technológia-intenzív termékek (elektronika, információtechnológia, feldolgozóipari termékek) gyártása vált a növekedés motorjává.

A NIC-országok iparosodási modelljének sikerességét elsősorban két faktor biztosította: a nagy volumenű külföldi működőtőke-befektetés (FDI) és a bőséges, olcsó, fegyelmezett munkaerő bevonása. Japán kezdeti regionális FDI-dominanciáját fokozatosan felváltotta az egyre inkább erősödő befektetési érdeklődése az Amerikai Egyesült Államoknak, amit a későbbiekben a térségen belüli tőkeforgalom megerősödése követett. Az 1997-es ázsiai pénzügyi válság ugyan megtörte a lendületet, de ez csak ideiglenes hatás volt, hiszen az IMF és egyéb nemzetközi pénzügyi intézmények beavatkozása révén a régió 1999-től ismét növekedési pályára állt.

Az első hullám NIC-országi világszinten is kiemelkedő gazdasági teljesítményt ért el: Dél-Korea és Tajvan országos fejlettsége a technológiai innovációra támaszkodva emelkedett, Hongkong és Szingapúr pedig globális pénzügyi központtá vált. A második hullám országai elsősorban az exportorientált feldolgozóiparra és az elektronikai ágazatokra fókuszálva biztosították gazdasági növekedésüket, bár fejlődési pályájukat politikai és társadalmi instabilitások időnként lassították.

A kelet-ázsiai NIC-modell mára a globális gazdasági fejlődés egyik meghatározó mintája lett, amely egyszerre hangsúlyozza a nyitott gazdaságpolitikát, az állami iparstratégia jelentőségét, valamint a nemzetközi tőkebeáramlás szerepét.

Előadásomban kitérek minden egyes országra, egy-egy rövid gazdaságtörténeti áttekintést adok ezen államok fejlődési pályáiról, bemutatva az általános trendeket, stratégiákat melyek hozzásegítették őket a sikeres világpiaci érvényesüléshez, valamint tárgyalom az egyes országspecifikus karakterisztikákat, melyek befolyással voltak az iparosodásukra.

Szekció V.

Háború és béke Euráziában

Szekcióvezető: *Dr. Seremet Sándor*

Kemecsei Enikő

Hallgató, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Kelet-Ázsia MA

Az energiaszektor és a fenntarthatóság Belső-Mongóliában

A Kína északi területén található Belső-Mongol Autonóm Régióban gazdaságilag meghatározó, legfontosabb szektor az energiagazdálkodás. Ez főleg a tartomány természeti adottságai miatt, a szén, az ásványkincs és a ritkaföldfém tartalékok, valamint az 1950-es évektől kezdődő iparosodás és gazdasági fejlődés miatt alakult így. A Reform és nyitás politikájának kezdetétől felgyorsul az urbanizációs folyamat és a kormányzat is arra törekszik, hogy minél többen válasszák a bányászatot a hagyományos agrárszektorral szemben. Ezeknek a folyamatoknak az eredményeként a 2000-es évek elejére dominánssá válik a kitermelés és feldolgozás, és a régió gazdasága virágzik.

Hszi Csin-ping a Kínai Népköztársaság elnöke 2020 szeptemberében azt ígérte, hogy 2030-ig Kína eléri szénfogyasztása csúcsát, 2060-ig pedig a teljes szénszemlegességet. A cél elérése érdekében rengeteg fejlesztést és szabályozást vezettek be az energiaszektorban, amelyek több problémát eredményeztek az érintett régióban, mint például munkanélküliséget, gazdasági visszaesést és áramkimaradásokat is. Az okozott terhek feloldására pedig kevés erőfeszítést tettek, cserben hagyva a lakosságot, akik korábban pontosan a magas jövedelem és stabilitás ígérétében vállalták hagyományos életmódjuk leváltását.

A munkám központi kérdése azért lett Belső-Mongólia, mert amellett, hogy milyen jelentős gyarapodáson ment át a tartomány a 20. század második felében, a társadalmi különbségek és ellentétek is jelentősek a többségben lévő kínai, illetve mongol lakosok között, a szénszemlegességet elősegítő drasztikus rendelkezések pedig tovább növelik ezeket.

Előadásomban bemutatom, hogyan került az energiaszektor a régió középpontjába, hogyan virágzott fel az iparág és milyen társadalmi, gazdasági és infrastrukturális változásokat hozott a lakosság életébe a magas fokú modernizáció. Majd bemutatom, a kínai kormányzat milyen rendelkezéseket hozott és tervez hozni a szénszemlegesség elérése érdekében és azt, hogy ezek milyen hatással vannak a társadalomra és gazdaságra, milyen problémákat vetnek fel, valamint azt is, hogy a felmerült problémákat hogyan kezelte a kínai kormány és a lokális önkormányzatok.

Az előadás végén összehasonlítom, hogy más térségekben milyen módosításokat vezettek be, hogyan próbálják a szénszemlegességet elérni, valamint máshol hogyan igyekeznek csökkenteni a változások okozta dilemmákat.

Balogh Péter

egyetemi adjunktus, Szegedi Tudományegyetem, Bölcsészettudományi kar
Szociológia Tanszék

Törésvonal háború Euráziában (?) – az orosz-ukrán konfliktus koncepcionális és empirikus értelmezési kísérleti

Az előadásban bemutatott kutatómunka keretében arra vállalkoztunk, hogy több irányból, komplex módon közelítsük meg a 2022. februárja végén nyílt fegyveres szembenállássá eszkalálódó orosz-ukrán konfliktust, kiemelt figyelmet fordítva a konfrontáció tágabb geopolitikai kontextusára és a globális rendszer belső – nem csak politikai, hanem gazdasági és technológiai – erőviszonyainak átrendeződési mintázataira, ugyanakkor kitérve a háború finomabb kereteire. Például az egymással konfliktusos – illetve annak tekintett – érdek- ill. érték szempontokra, és a szembenálló felek körül kialakuló tágabb pénzügyi és infrastrukturális támogatási mintázatokra.

A kutatás koncepcionális keretei a fentiek fényében több megközelítést ölelnek fel, melyek között meghatározónak tekinthető a kétpólusú világrendszer időszakának lezárultát követően Samuel P. Huntington által – globális civilizációs rendszerek kontextusában – kidolgozott törésvonal háború modell, ami a hidegháborús rendszer utáni konfliktusok kialakulásának folyamatait és szerveződési sajátosságait rendezi egységes fogalmi keretbe. A megközelítés általánosságban civilizációs találkozási – ill. szembenállási – pontokhoz, területekhez köti az ilyen jellegű konfliktusok felmerülését, és esetleges eszkalációjukat egy tágabb, közvetett érintetti kör sajátos szerveződési mintázatával jellemzi. Utóbbi vonatkozásában további érdemi értelmezési irányként használjuk fel a konfliktuskutatás egyes kapcsolódó – különösen a partnerséggel ill. a koalícióalakítással foglalkozó – elméleti modelljeit, s ugyancsak hasznos koncepcionális szempontként kezeljük a szolidaritás és a társadalmi erőforrásokon keresztül mobilizálható különféle támogatások mechanizmusait.

A kérdéskör vizsgálatának strukturális megközelítésmódja olyan operacionális kereteket tesz lehetővé, melyben – legalábbis közelítő jelleggel, de az alapvető mintázatot visszatükrözve – rekonstruálhatóvá válik a törésvonal háborúk általános modellje, illetve az alkalmazható a konkrét esetre. Ennek fényében a fegyveres harcok közvetlen résztvevőin túl ugyancsak hangsúlyt kapnak itt a körülöttük, illetve mögöttük a konfliktusba valamilyen közvetett formában időközben bevonódó államok és egyéb nemzetközi szereplők, szervezetek.

A kutatómódszertan az előbbieken vázolt értelmezési keretek empirikusan történő vizsgálatát hivatott másodelemzés formájában elősegíteni. Az orosz-ukrán konfliktus időszakában megvalósuló pénzügyi és fegyveres támogatásokra vonatkozóan elérhető adatok és források összegyűjtése és komplex adatbázisba szerkesztése tette lehetővé a kérdéskör empirikus megragadását. Az adatelemzések során leíró statisztikai módszereket és összevetéseket alkalmaztunk, valamint a támogatások és transzferek mintázatának feltárására, ill. az érintett szereplők közötti viszonyok feltérképezésére kapcsolathálózati megoldásokat alkalmaztunk.

A kutatási eredmények alapján – egyebek mellett – megfogalmazható, hogy időben és földrajzilag egyaránt jellegzetesen alakul a támogatások, ill. donor országok és szervezetek összetétele. A fegyvertranszferek mentén feltárható kiterjesztett támogatási struktúra az eurázsiai kontextus vonatkozásában erősen megosztott orientációt tükröz, Oroszország jóval szűkebb, ugyanakkor bizonyos szempontból beágyazottabb pozícióban tűnik fel Ukrajnához képest, mely viszont ugyancsak sajátos előnyökkel rendelkezik. Az eredmények összességében egy részleges törésvonal háború kibontakozására utalnak.

Kostyalik Kata

Hallgató, Milton Friedman Egyetem, Nemzetközi Tanulmányok BA

A Hamász 2023 október 7-i támadásának következményei és a békefolyamat folytatásának lehetőségei

A Hamász 2023. október 7-i, Izrael elleni támadása a közel-keleti konfliktus történetének egyik legsúlyosabb és legmeghatározóbb fordulópontját jelentette. A Gázai övezetből indított, összehangolt rakétatámadásokkal és fegyveres behatolásokkal végrehajtott akció több mint 1200 izraeli halálos áldozatot követelt, és mintegy 240 tús elrablásával járt. Az izraeli válaszlépések következtében nagyszabású katonai műveletek kezdődtek a Hamász ellen, amelyek több hónapig tartó háborús állapothoz vezettek. Az események megváltoztatták a Közel-Kelet biztonsági helyzetét, és súlyos humanitárius, politikai és nemzetközi hatásokat okoztak.

A prezentációm célja, hogy átfogó képet adjak a támadás rövid és hosszú távú következményeiről, különös tekintettel a regionális stabilitásra, az izraeli biztonságpolitika átalakulására és a békefolyamat jövőjére. Az elemzésem bemutatja az izraeli hírszerzés és védelem hiányosságait, a háború során hozott stratégiai döntéseket, valamint a konfliktus eszkalációjában szerepet játszó külső tényezőket, köztük a Hezbollah és Irán befolyását. A háború következtében a Közel-Kelet hatalmi viszonyai jelentősen átrendeződtek: Irán, Törökország, Egyiptom és Katar aktív részvétele, illetve az Egyesült Államok és az Európai Unió eltérő diplomáciai megközelítései jól mutatják a válság globális jelentőségét. Mindez hozzájárult ahhoz, hogy a térség geopolitikai egyensúlya újraértelmeződjön, és Izrael regionális kapcsolatai, az Ábrahám-megállapodások jövője, valamint az arab államok politikai pozíciói is átalakuljanak.

A békefolyamat jövője jelenleg nagyon bizonytalan. Bár a nemzetközi tárgyalásokon újra előtérbe került a kétállami megoldás gondolata, a helyszínen zajló erőszak, a bizalmatlanság és a politikai szélsőségek erősödése egyre inkább megnehezítik a tárgyalásokat. Az előadásom rámutat arra is, hogy a térség tartós stabilitása és a humanitárius válság enyhítése csak egy olyan új politikai megállapodással érhető el, amelyet a nemzetközi közösség is támogat és garantál.

Összefoglalva elmondható, hogy a 2023. október 7-i támadás és az azt követő háború nemcsak Izrael és a Hamász kapcsolatát változtatta meg, hanem az egész Közel-Kelet politikai és biztonsági helyzetét is alapjaiban átrendezte. A békefolyamat jövője továbbra is bizonytalan. Valamint, ha a térség országai és a nemzetközi közösség nem működik együtt politikai, biztonsági és humanitárius területen, a Közel-Kelet helyzete várhatóan még instabilabbá válik.

Dr. Bárkányi Péter

PhD hallgató, Neumann János Egyetem, Gazdálkodás- és Szervezéstudományok
Doktori Iskola

Közös kulturális értékek és digitális desztinációmarketing: a Türk Selyemút Projekt gazdasági potenciálja és regionális hatásai

A Türk Államok Szervezete (TÁSZ) által életre hívott Türk Selyemút Projekt a kulturális diplomácia, a turizmusfejlesztés és a gazdasági együttműködés metszéspontjában álló, többdimenziós kezdeményezés. A projekt célja a türk államok közös kulturális és történelmi örökségének – különösen a történelmi Selyemút narratívájának – digitális desztinációmarketing eszközeivel történő újrapozicionálása. A hangsúly nem csupán az egyes turisztikai attrakciók bemutatásán, hanem a régió közös identitásának és nemzetközi márkaértékének erősítésén van.

Kutatási kérdés: Hogyan járul hozzá a digitális desztinációmarketing és egy közös turisztikai platform a Türk Selyemút a térség gazdasági növekedéséhez és nemzetközi láthatóságához? A kutatás módszertana három pilléren nyugszik:

1. Benchmarking elemzés – összevetés más nemzetközi kulturális útvonal-projektekkel (pl. UNWTO Silk Road Program).
2. Tartalomelemzés – TÁSZ dokumentumok, projektanyagok, turizmusfejlesztési stratégiák vizsgálata.
3. Integrált desztinációmarketing-modell alkalmazása – digitális jelenlét, partnerségek, kulturális események hatásának értékelése.

A PPT-ben bemutatott projektcélok az alábbi három stratégiai prioritást követik:

- Közös kulturális örökség hangsúlyozása: a tagállamok történelmi és kulturális kapcsolatai differenciáló versenyelőnyvé válnak.
- Turizmusfejlesztés és gazdasági növekedés: a turistaforgalom növekedése munkahelyteremtéssel, szolgáltatásbővüléssel és KKV-fejlődéssel járhat.
- Regionális együttműködés erősítése: közös infrastruktúra-, platform- és kampányfejlesztések.

A projekt egyik kulcseleme egy integrált turisztikai weboldal, amely:

- desztinációs információkat és ajánlott útvonalakat kínál (virtuális túrák, interaktív térképek),
- megkönnyíti az utazástervezést (vízum, közlekedés, szállás),
- vizuális storytellinggel és egységes arculattal támogatja a márkaépítést.

A digitális platform és a marketingstratégia hatásai:

- növekvő láthatóság a globális turisztikai piacon, amely több ország desztinációját helyezi el egyetlen márka alatt,
- turisztikai multiplikátorhatás, amely a térség GDP-jére és munkahelyteremtésre is hat,
- soft power erősödése, hiszen a projekt a türk kulturális értékek nemzetközi megismertetését szolgálja.

A kutatás hozzájárulása abban áll, hogy bizonyítja: a digitális desztinációmarketing nem pusztán kommunikációs eszköz, hanem gazdasági és geoökonómiai jelentőségű turisztikai infrastruktúra, amely a régió hosszú távú fenntartható fejlődését és globális pozicionálását támogatja.

Csík Jázmin

Hallgató, Milton Friedman Egyetem, Nemzetközi Tanulmányok BA

Ifjúságpolitika és diplomáciai kapcsolatépítés Ázsiában: Mit tanulhat Európa?

Az ázsiai országok ifjúságpolitikája az elmúlt években a gazdasági modernizáció, a tehetséggondozás és a külpolitikai stratégia metszéspontjában vált meghatározóvá. Míg Európában az ifjúságpolitika elsősorban oktatási és szociális keretekben jelenik meg, addig Ázsiában egyre inkább olyan jövőorientált állami beruházásként kezelik a fiatal generációkat, amely közvetlenül befolyásolja az ország nemzetközi pozícióját. Dél-Korea, Szingapúr, Japán és Kína példája azt mutatja, hogy a fiatalok fejlesztését sok esetben nem csupán társadalompolitikai feladatnak, hanem a diplomáciai kapcsolatok és gazdasági befolyásépítés eszközeként tekintik.

Az előadás azt mutatja be, hogy az ázsiai országok miként kapcsolják össze a tehetségtámogatást, a startup-ösztönzést, a kulturális soft power és a külpolitikai célokat. Dél-Korea átfogó tehetségstratégiája és startup-programjai a fiatal vállalkozók nemzetközi jelenlétét támogatják. Szingapúr modellje – amely a globális versenyképességre és a külföldi tapasztalatszerzésre épül – azt példázza, hogy a mobilitás stratégiai erőforrás lehet. Japán a kulturális diplomácia és az ifjúsági mobilitás összehangolásával épít hosszú távú kapcsolati hálót, míg Kína a hallgatói csereprogramokat és a Belt and Road kezdeményezést használja saját geopolitikai pozíciójának erősítésére.

Az előadás célja annak bemutatása, milyen elemeket érdemes Európának – és benne Magyarországnak – megfontolnia az ázsiai példák alapján. Ilyenek a hosszú távú stratégiai gondolkodás, a mobilitási programok tudatos külpolitikai alkalmazása, valamint a fiatal vállalkozások nemzetközi támogatása. Mindez rávilágít arra, hogy a fiatal generációk fejlesztése a 21. századi diplomácia és gazdasági versenyképesség kulcsfontosságú összetevője lehet.

Vrbanac Márk

Hallgató, Milton Friedman Egyetem, Politológia BA

Kína modern világban betöltött szerepe 1990-től napjainkig

Az 1990-es évektől napjainkig Kína példátlan átalakuláson ment keresztül, és ez a folyamat a világ egészére jelentős hatást gyakorolt. Az ország a reformok és a gazdasági nyitás következtében fokozatosan kilépett a regionális szerepből, és mára olyan globális hatalommá nőtte ki magát, amely alapvetően formálja a 21. század nemzetközi viszonyait. A gyors gazdasági növekedés volt az egyik legfontosabb tényező ebben: Kína az 1990-es évek óta szinte töretlen ütemben bővült, és ezzel nemcsak saját társadalmát emelte magasabb életszínvonalra, hanem a világ gyártóközpontjává is vált.

A 2000-es évektől kezdődően azonban már nem csupán az olcsó munkaerőre építő termelés jellemezte az országot. A kínai állam hatalmas összegeket fordított az innovációra, az oktatás modernizálására és a kutatás-fejlesztés támogatására. Ennek eredményeként olyan technológiai óriások nőttek fel, mint az Alibaba, a Tencent vagy a Huawei, amelyek ma már meghatározó szereplők a globális digitális gazdaságban. Kína célja egyre inkább az, hogy a mesterséges intelligencia, a megújuló energia és a jövő technológiai terén is vezető pozíciót szerezzen.

Kína külpolitikai törekvései ugyanilyen látványosak: a 2013-ban elindított „Egy övezet, egy út” kezdeményezés hatalmas infrastrukturális, gazdasági és diplomáciai hálót hozott létre, amely Ázsiától Afrikán át Európáig több tucat országot érint. Ez a projekt jól mutatja, hogy Kína nem csupán gazdasági, hanem geopolitikai értelemben is igyekszik kitágítani befolyását, gyakran olyan területeken is, ahol korábban hagyományosan nyugati hatalmak domináltak.

A kínai–amerikai viszony mindezt tovább árnyalja. A két ország kapcsolatát ma az egyszerre jelenlévő együttműködés és versengés jellemzi, ami döntően befolyásolja a globális kereskedelmet, a biztonságpolitikát és a technológiai versenyt. A kereskedelmi viták, a technológiai korlátozások vagy a dél-kínai-tengeri feszültségek mind hozzájárulnak ahhoz, hogy a világpolitika egyik központi kérdése, hogyan alakul a két nagyhatalom kölcsönös viszonya.

Összességében az elmúlt három évtized Kína felemelkedésének története, amely nemcsak saját társadalmát változtatta meg, hanem a globális rendszert is új irányba mozdította. Ma már aligha lehet a világ folyamatairól beszélni anélkül, hogy Kína szerepét ne vennénk figyelembe.